

POȘTALIONUL

Anul VII / Nr. 75 / Noiembrie 2010 – www.primaria-mizil.ro – Fondator Emil PROȘCAN

Publicație lunară a Primăriei și Consiliului Local Mizil ♦ Se distribuie gratuit

Editorial

Cerul de deasupra liniștei

Ea este în linia aceea unde cerul se contopește cu pământul într-o luptă frățească. Altfel n-ar fi liniștea. Și nici linia.

Cerul de deasupra liniștei din linia aceea e o mare cu valuri de senin sau, în alte zile, o mare cu valuri de nori. Uneori cerul e nemărginirea din care răsare soare. Alteori o barieră roșie de corali în freamțul căreia naufragiază lumina. Apoi cerul și pământul devin o mare cu valuri de întuneric. Și vine noaptea cu visele mele în care simt fărădepeca-tul fericirii. Fericirea este stare de grație a celor care navighează prin univers. Nefericirea este orbire celor ce nu văd marea cu valuri de senin din linia aceea unde cerul se unește cu pământul. Nefericirea e un păcat. Un mare păcat. Linia unde cerul se unește cu pământul e pentru noi. Nu e pusă acolo degeaba. Trebuie să o vedem. Trebuie să o simțim...

Nu știu la alții cum e pentru că eu sunt în mine mereu. Mereu. Linia liniștei dintre cer și pământ e întotdeauna la depărtare egală față de mine atunci când mă răsucesc în jur.

Eu merg tot timpul. Merg. La început credeam că am să ajung la linia aceea de liniște dintre cer și pământ. Ea este acolo. Știu că este acolo. Și mergeam tot timpul spre ea dar pașii mei o depărtau.

Prietenul meu care nu există râdea. Ești un prost spune prietenul meu care nu există. Eu nu folosesc ghilimele. Doar un punct. Ești un prost. Așa spunea prietenul meu. Și râdea. Atunci mă oream și priveam linia de liniște dintre cer și pământ din stânga mea. Din dreapta mea. Din spatele meu. Eu nu folosesc virgule. Doar un punct. Linia de liniște dintre cer și pământ e la fel de departe de jur împrejurul meu.

Râdea prietenul meu care nu există. Eu zâmbeam. După mult timp am înțeles. Am înțeles că eu trebuie să fiu la distanță egală de linia de liniște dintre cer și pământ. Un fel de centru. Măreția neatingerii. Frumoasa măreție a neatingerii. Pentru că linia aceea trebuie să fie totdeauna de jur împrejurul meu. Ca un cerc.

E foarte bine să ai un prieten care nu există. E chiar grozav. Știam că ea este acolo în linia aceea de liniște dintre cer și pământ. Știam și mă întristam. Pentru ea. Era condamnată să fie meru în linia aceea de liniște. Între cer și pământ. Aș fi vrut să mă mir de ce pașii mei o depărtau de mine. Sau de ce stă acolo. Sau până când. Dar eu nu folosesc semnul mirării.

Am înțeles că ea trebuie să fie de jur împrejurul meu. Mereu. Ca un cerc. Totdeauna la distanță egală de mine. De ce trebuie să fie un cerc. Nu întreb. Eu nu folosesc semne de întrebare. Eu folosesc doar un punct. În mod sigur cercul vine din linia aceea de liniște dintre cer și pământ. Sau poate chiar ea este. Liniștea este cercul. Sau liniștea este ea. Doar un punct. Și sunt liniștit. Îmi este bine. Sunt chiar fericit. Dacă există fericire. Trebuie să existe fericire!

Nu mai râde. Ai vrea tu să ai nopțile mele. Ai vrea tu să ai visele mele. Eu sunt cu ea tot timpul. Ea îmi dă starea de bine. Ea îmi dă zâmbetul. Atingerea ei mă face să simt clocoțul acela înnebunitor. Primesc mereu liniștea și tot ce nu pot să ating în linia dintre cer și pământ. Nu râde. Nu numai noaptea e cu mine. Și ziua. Eu înțelg. Și-mi ajunge atât ca să trăiesc. Trăiesc pentru ea.

Oamenii nu pot trăi singuri. Nici eu nu aș putea. Aș fi nimic fără ea. Totul ar fi nimic fără ea. Cu siguranță va veni într-o zi. Pentru fiecare există o zi. O zi în care totul sau ceva se sfârșește. Am văzut împrejurul meu. E un cerc în care mergi mereu. Și o poți lua de la capăt. Sigur că e frumoasă. Are chipul acela dintre toate felurile de chipuri. Și ochii îi are dintre toate felurile de ochi. La fel și mâinile. Și picioarele. Și sânii. Și buzele. Și tot ce e zâmbet. Și tot ce e zbucium. E din toate zbuciumurile acelea. Va veni cu chipul acela. Va veni cu ochii aceia din valurile de senin ale mării dintre cer și pământ.

Ești tâmpit. Așa îmi spune prietenul meu care nu există. El nu știe că eu nu folosesc semnul exclamării și tâmpit fără acest semn e altceva. Ești tâmpit băiețuș. Ziua întâlnești oameni. Copaci. Munți. Ape. Sunt reale. Te poți bucura de ele dacă lași bazaconiile. Așa îmi spune la nesfârșit prietenul meu care nu există.

Eu zâmbesc pentru că el nu știe. Îmi e milă de el. Săracul. Nu știe că acolo în visele mele am toate astea. Nu știe că ea îmi aduce toate astea în mine. Eu simt oamenii. Simt copacii. Simt munții. Simt apele. Și nu e păcat. Pentru că eu nu folosesc semnele de ortografie. Doar un punct.

Emil PROȘCAN

DIN CUPRINS

Adrian PĂUNESCU cel din sufletele noastre

Semnale culturale

Pag. 4

CULTUL EROILOR ȘI LA MIZIL

Pag. 3

Ziua Armatei Române

Pag. 11

Remedii naturiste pentru o viață sănătoasă

Pag. 7

ÎN SLUJBA TA, OMULE !

Primar	etajul II interior 51	250 027
Viceprimar	etajul II interior 15	-
Secretar	etajul II interior 14	250 101
Director executiv	etajul I interior 33	251 649

PARTER

Urbanism	interior 39	
Registrul agricol, cadastru și agricultură	interior 29	
Registratura și arhiva	interior 16	
Casierie buget-contabilitate	interior 26	
Impozite și taxe		
- persoane juridice	interior 21	(250 390)
- persoane fizice	interior 24	
- caserie	interior 19	
Polițist comunitar de serviciu	interior 23	

ETAJUL I

Investiții, integrare europeană, achiziții publice și marketing	interior 18	(251 373)
Administrare patrimoniu și mediu	interior 30	
Stare civilă	interior 28	
Resurse umane și audit public intern	interior 38	
Administrație și gospodărire comunală	interior 34	
Informatică	interior 37	
Administrație publică	interior 13	
Buget-contabilitate	interior 22	(251 230)
Juridic	interior 25	

ETAJUL II

Secretariat	interioare 11, 12	
-------------	-------------------	--

ÎN VECHIUL LOCAL AL PRIMĂRIEI

Relații cu presa - „Poștalionul,,	-	(252 722)
Poliția comunitară		
- polițist comunitar de serviciu	interior 31	
Serviciul public de asistență socială	interior 20	(250 020)
Piața, obor	-	(250 132)
Casa de cultură	-	(250 026)
Biblioteca	-	(250 897)
Serviciul public comunitar de evidență a persoanelor	-	(253 309)
Serviciul public de gospodărire comunală	interior 32	(250 885)
Cantina	interior 35	
Serviciul public de producere și furnizare a energiei termice	-	(253 335)

PROGRAM DE LUCRU CU PUBLICUL

Luni - joi: 08⁰⁰ - 12³⁰; 13⁰⁰ - 16³⁰
Vineri: 08⁰⁰ - 09³⁰, mai puțin Registratura, Impozite și taxe șicare au program până la 13³⁰

Audiențe

Primar	-	luni: 10 ⁰⁰ - 14 ⁰⁰
Viceprimar	-	marti: 10 ⁰⁰ - 14 ⁰⁰
Secretar	-	joi: 10 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰
Dir. Executiv	-	joi: 10 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰

Ghid legislativ**Procedura de eliberare a apostilei**

(Urmare din numărul 74)

În situația în care procura notarială prevăzută la lit. c, a fost întocmită pe teritoriul altui stat, este necesar ca aceasta să îndeplinească următoarele condiții :

a) să fie tradusă în limba română și legalizată;

b) să fie apostilată de autoritățile competente ale statului pe al cărui teritoriu a fost întocmită.

În vederea eliberării apostilei, solicitantul are obligația de a prezenta actul de identitate și de a depune la biroul de apostilă al instituției prefectului următoarele documente :

a) o cerere, indiferent de numărul actelor aparținând aceuiași titular pentru care se solicită eliberarea apostilei;

b) actul pentru care se solicită eliberarea apostilei, în original;

c) dovada achitării taxelor legale;

În cazul în care se solicită eliberarea apostilei pentru acte aparținând mai multor titulari sau pentru acte care urmează a fi folosite în mai multe state, solicitantul trebuie să completeze câte o cerere pentru fiecare titular de act sau pentru fiecare stat în care urmează a fi folosit. În cazul în care solicitantul nu este titularul actului pentru care se solicită eliberarea apostilei, acesta trebuie să prezinte, după caz, și următoarele:

a) actul de identitate;

b) documente care atestă calitatea de soț/soție, ori rudă până la gradul II cu titularul, dacă aceasta nu rezultă din actul de identitate aflate în termen de valabilitate;

c) procura notarială împuternicirea avocațială sau delegația cerută.

În lipsa actului de identitate emis de autoritățile române, solicitantul poate prezenta un document similar, emis de autorități publice din statul în care are domiciliul sau reședința, ori pașaportul.

Solicitanții pot depune do-

cumentele și prin corespondență, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) actul pentru care se solicită eliberarea apostilei este însoțit de documentele cerute de prezentele instrucțiuni pentru eliberarea apostilei ;

b) documentele sunt transmise printr-un serviciu de curierat rapid, cu confirmare de primire.

La primirea documentelor, trebuie să se verifice dacă:

a) actul pentru care se solicită eliberarea apostilei este de natura celor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a);

b) este îndeplinit unul dintre următoarele criterii:

1. persoanele prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. a) și b) au domiciliul/ultimul domiciliu în județul în care își are sediul instituția prefectului sesizată, sau

2. sediul emitentului actului se află în județul în care își are sediul instituția prefectului sesizată.

Considerarea unui criteriu sau a altuia trebuie să se facă în favoarea solicitantului.

Fără aplicarea criteriilor prevăzute la alin. (1) lit. b) documentele preluate de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României de la solicitanți aflați în afara granițelor statului român se transmit Instituției Prefectului Municipiului București, care, după eliberarea apostilei, le remite misiunii diplomatice ori oficiului consular.

Operațiunile privind transmiterea și restituirea documentelor se realizează prin Ministerul Afacerilor Externe.

Jr. **MIRELA Bonciog**

La dispoziția cetățenilor

Aveți probleme cu autoritățile locale sau altfel de probleme?

Vreți să-mi semnalați un abuz comis de un funcționar public al instituției?

Nu ați fost tratat cu respectul convenit de vreun angajat al Primăriei?

Doriți să mă sesizați în legătură cu o problemă serioasă, cu implicații deosebite în viața orașului sau a dumneavoastră?

Vreți să propuneți o anumită soluție pentru rezolvarea unor probleme ale colectivității?

Telefonați-mi la 250 027, interior 51, 250 970 sau 0722 653 808, scrieți-mi pe adresa Bulevardul Unirii, nr. 14 – Mizil, sau utilizați adresa de e-mail leonidacondeescu@yahoo.com.

Instituția Primăriei trebuie să fie: „În slujba ta, omule!”

Emil PROȘCAN,
Primarul orașului Mizil

Numele nostru este A.M.I.G.O.S. și suntem un grup format din tineri liceelor mizilene.

Începând cu 1 iulie 2010, am desfășurat un proiect intitulat „**Împreună pentru un viitor mai bun!**”, proiect finanțat în cadrul Programului „**Tineret în acțiune**”.

În acest proiect am învățat: Să lucrăm în echipă; Să ne cunoaștem mai bine unii pe alții și să ne respectăm; Să ne înțelegem pe noi și pe cei din jurul nostru; Am intrat în interacțiune culturală cu exponenți ai unui mediu multicultural în timpul excursiei în Dobrogea; Am avut șansa să intrăm în contact cu lucruri pe care nu le puteam găsi în nici un manual școlar; Ne-am facut utili încercând să-i bucurăm pe alții cu „produsele” muncii noastre: reprezentații stradale cu dramatizări scrise sau adaptate de noi, am modelat baloane pentru copiii întâlniți pe stradă și le-am oferit mici cadouri; Am reușit să ne dezvoltăm creativitatea și imaginația, să ne dezvoltăm din punct de vedere personal și să devenim mai toleranți.

Grupul A.M.I.G.O.S. lansează o invitație pentru tineri:

IMPLICAȚI-VĂ !

Iată câteva din cele mai importante acțiuni ale noastre:

La început de august, am plecat în marea „aventura” a grupului A.M.I.G.O.S. în Dobrogea, pentru a prezenta inițiativele noastre oamenilor dintre Dunăre și Mare. Am organizat reprezentații stradale atât în Brăila, cât și în Călărași, primind încurajări, cuvinte de laudă și binemeritate apaluze. Pentru noi au însemnat mult primele reușite, care ne-au determinat să urmărim cu și mai multă abnegație scopul proiectului nostru, acela de a ne folosi în mod constructiv creativitatea.

Am mers în Dogroea și pentru a descoperi ce înseamnă diversitate culturală dar am avut șansa să ne bucurăm și de alte lucruri: să simțim briza mării, să ne scaldăm în valurile înspumate, să modelăm nisipul umed... să urcăm treptele edificiului **TROPAEUM TRAIANI** de la Adamclisi, să vedem peștera Sfântului Apostol Andrei, în care tradiția spune că a locuit creștinătorul neamului românesc...

Au fost momente unice pe care nu le vom uita niciodată...

După ce am colindat Dobrogea, după ce am susținut primele reprezentații stradale, după ce am început să acționăm ca un grup și după ce am căpătat ceva experiență, ne-am gândit

că a venit vremea să le arătăm și celor din orașul nostru ce am lucrat, ce am reușit să realizăm și să-i bucurăm pe cei mici cu darurile noastre.

Am plecat în drumeție în satele din preajma Mizilului... am întâlnit oameni săritori și drăguți care ne-au sprijinit ca spectacolul prezentat de noi să se desfășoare în cele mai bune condiții...

De asemenea, cu ocazia Zilelor Orașului Mizil (Zilele Toamnei) am considerat oportun să prezentăm celor care au venit la această manifestare publică realizările noastre din cadrul proiectului. Am vorbit cu oamenii pe stradă, le-am arătat poze din timpul activităților, le-am dat pliante cu cartea de identitate a grupului, le-am prezentat blogul nostru etc.

Și voi puteți să ne urmați exemplul; trebuie doar să aveți între 13 și 30 de ani, să doriți să schimbați ceva în viața voastră, să deveniți **VOLUNTARI** în rezolvarea problemelor care apar în comunitatea locală din care faceți parte.

Nu mai ramâneți simpli spectatori, încercați să vă implicați! Pentru informații suplimentare contactați-ne pe blogul nostru

<http://muschetarii.wordpress.com>

sau pe adresa

toti_pt_unu_unu_pt_toti@yahoo.com

Prima conflagrație mondială a pricinuit jertfe uriașe, pe câmpurile de luptă pierzându-și viața peste 9.700.000 de combatan-

ți, numărul răniților depășind cifra de 20.000.000, la care se adaugă pierderi materiale estimate la 278 miliarde de dolari.

Acest lucru a sensibilizat opinia publică, comemorarea celor căzuți pe front pentru țară (circa 350.000 de români morți) fiind reglementată juridic. Astfel că în România, pe data de 12 septembrie 1919 a fost înființată Societatea „**Mormintele eroilor căzuți în război**”, sub înalta ocrotire a Reginei Maria. În 1927 prin Legea asupra regimului juridic al mormintelor de război din România, instituția și-a schimbat denumirea în Societatea „**Cultul Eroilor**”, în 1940 devenind **Așezământul Național „Regina Maria” pentru Cultul Eroilor**.

Astăzi, o regăsim sub numele de **Asociația Cultul Eroilor** iar începând cu data de 22 octombrie a.c. a luat ființă la Mizil filiala

„Cultul Eroilor”, parte componentă a Asociației Județene cu același nume.

Asociația este apolitică și principalul său scop este acela de a cultiva patriotismul în rândul populației și mai ales al tinerilor. Cei aleși să coordoneze aceste activități sunt următorii: colonel în rezervă – **Ion Cristea** – președinte; profesor **Viorel Șoldea** – primvicepreședinte; colonel **Gheorghe Rotariu** și plt. mj. **Florentina Alexe** – vicepreședinti; plt. mj. **Eugen Grigore** – secretar și domnul primar **Emil Proșcan** – președinte de onoare.

Pe data de 25 octombrie, **Ziua Armatei Române**, Asociația pensionarilor militari în rezervă și retragere „**Aurel Vlaicu**” filiala Mizil împreună cu Asociația „Cultul Eroilor” au depus la monumentul eroilor din centrul orașului o coroană de flori. Ulterior o delegație din cei mai sus amintiți au făcut același lucru în satul Spătaru din comuna Costești, la monumentul gen. ing. erou Gușă Ștefan, evenimentul încheindu-se la cimitirul eroilor din oraș unde au fost aprinse lumânări la capetele celor ce s-au jertfit pentru țară, pentru ca noi să fim dar mai ales să fim liberi.

Gabriela Negoită

IDENTITATEA EUROPEANĂ PE INTERNET

Mirela STOICA
Tiberiu RÂNCEANU

Începând din aprilie 2006, mai mult de 2,5 milioane de europeni au ales „eu” pentru finalul adreselor lor de internet. Prin „eu”, Europa este acum prezentă și vizibilă pe internet.

Ce comunică adresa de internet despre dumneavoastră? Sunteți un „.com” sau un „.org”? Sunteți un „.de”, un „.es” sau un „.uk”? Sau poate sunteți un „.biz”. Dar ați auzit vreodată de „.eu”? Acest domeniu a fost creat cu un scop special: acela de a promova Europa pe internet. Și ce succes a reușit!

O marcă europeană – pentru cetățeni și companii

Cu „eu”, îți poți proclama apartenența europeană! Poți să-ți înregistrezi site-ul web personal, sau cel al școlii, al asociației sau al întreprinderii. Un alt avantaj enorm este protecția furnizată de legislația europeană a drepturilor tale în calitate de consumator și de persoană – mai ales în ceea ce privește confidențialitatea și protecția datelor cu caracter personal.

Pentru companiile europene, domeniul reprezintă o sursă reală de profit. Cu „eu”, acestea își pot lărgi perspectivele și crește cota de piață. Domeniul este util mai ales organizațiilor care operează la nivel european,

cum ar fi companiile care folosesc avantajul pieței unice europene. Până în prezent, companiile de acest tip își construiau prezența pe internet într-o singură țară, fie dezvoltau câte un site pentru fiecare țară din UE în care derulau operațiuni – de aici nevoia de a crea site-uri web în domeniile „.uk”, „.es”, „.de” și multe altele. Folosind „.eu”, companiile pot avea un singur nume de domeniu web de top, care este o veritabilă marcă europeană. Acest lucru este din ce în ce mai folosit în contextul în care tot mai multe adrese de internet sunt văzute și promovate atât ca mărci, cât și ca logouri.

Mai mult „.eu” ca niciodată

Înregistrarea unui nou domeniu „.eu” se poate realiza cu ajutorul unui specialist care se poate ocupa de acest aspect pentru dumneavoastră. Lista organismelor de înregistrare acreditate să efectueze acest lucru este disponibilă pe internet. Există o scurtă perioadă de instalare, dar presupunând că vă aflați pe teritoriul Uniunii Europene și că numele ales este disponibil (acest lucru se poate verifica online), plătiți doar o mică taxă și domeniul este al dumneavoastră!

TIPOGRAFIE

Executăm la comandă ziare, reviste, agende, broșuri, postere, calendare, tipizate, formulare financiar contabile.

Informații suplimentare la telefonul: 0766 272 950.

SEMNALE CULTURALE

SEMNALE CULTURALE

Ecortile recent încheiatei ediții (a patra) a Concursului Național de Literatură „Agatha Grigorescu Bacovia”, confirmă aprecierea de care se ocupă manifestarea organizată la Mizil.

Un premiant din Noua Zeelandă

În numărul 63 al revistei **Pagini Românești în Noua Zeelandă**, redactorul șef al publicației, dl. **Cristi Dumitrache**, notează, la rubrica **Succese artistice**: „La cea de a patra ediție a Concursului Național de Literatură «Agatha Grigorescu Bacovia» - Mizil, octombrie 2010, Constantin Roșu-Pucu a obținut Premiul special al juriului, cu lucrarea «Colivarul». Felicitari Pucu!”

O fereastră spre cultură

În revista **Timpul.MD**, scriitoarea din Republica Moldova **Mihaela Perciun** semnează un articol din care cităm: „Sfârșit de septembrie 2010. Mizil, orașel liniștit din județul Prahova. O întâmplare fericită a făcut să descopăr acest orașel patriarhal cu oameni deosebiți, uniți în fapte și în spirit, fiindcă ei nu țin cont de criza care, chipurile, face ravagii prin lume. Continuându-și tradiția, au lansat cea de-a IV-a ediție a Concursului de literatură națională, la care și-au propus lucrările peste patru sute de participanți din țară, din alte colțuri ale lumii, chiar și din Noua Zeelandă. S-a constatat extinderea concursului de la an la an!”

Uite că la Mizil se poate. Da, fiindcă edilul orașului, primarul **Emil Proșcan**, președintele Asociației culturale „Agatha Grigorescu Bacovia”, împreună cu sensibilul poet **Lucian Mănăilescu**, n-au luat în seamă criza, au ignorat-o și ea s-a retras din Mizil. Iar ei au continuat să editeze revista **Fereastra** cu o periodicitate de învidiat. O fereastră spre cultură, o deschidere spre literatură din provincie, care nicicum nu este una provincială, ba mai mult, surprinde prin autenticitate și nerv. Te captează și o citești filă cu filă.

Tema sugerată de poetul **Ion Gheorghe** pentru colocviu a fost „**Trista soartă a literaturii actuale în spațiul românesc**”. Inclusiv în R. Moldova, zic eu. Păi nu mai este chiar atât de tristă această soartă, dacă lumea mai creează. Și să creze, a răsunat îndemnul actorului **Dan Puric**. Caut și nu găsesc un epitet potrivit acestui nume. Ba nu, este suficient doar atât: actorul **Dan Puric**. Pentru a-l asculta merită să faci drumul nu doar până la Mizil, unde mereu este oaspetele așteptat. Fericit cu duhul acel public care a avut posibilitatea să-i asculte discursurile în sala arhiplină a Casei de cultură, care se transformase, pentru moment, într-un **Palat Spiritual al Culturii**, unde am avut posibilitatea să-l auzim prin telefon și pe **Fănuș Neagu**, de pe un pat de spital, iar pe regizorul **Dan Pizza** - de pe platoul de filmare. La manifestare am avut prilejul să-i cunosc pe **Gheorghe Neagu**, redactor-șef al revistei din **Focșani Oglinda Literară**, o revistă de cultură, civilizație și atitudine, pe poetul premiat și el la acest concurs - **Virgil Diaconu**, director al revistei piteștene **Cafeneaua Literară**, pe **Florentin Popescu**, redactor-șef adjunct al revistei culturale **Sud** din **Bolintin Vale, Giurgiu**.

Și am fost tentată să-mi exprim gratitudinea și plecaciunile mele reitând ideea că spiritualitatea neamului, chiar dacă este inundată de jocurile agresive de pe calculator, de internetul, nociv în mare parte, de telenovele

sterile sau talk-show-uri TV (idei împărtășite și de **Dan Puric**), de jocurile politice care au segregat populația în ai noștri și ai lor, spiritualitatea, deci, chiar de este sugrumată pe alocuri de criză, evoluează totuși. Or, poate criza a devenit motoul prin care se motivează refuzul subvențiilor culturale inedite, căci de multe ori cultura este confundată cu subcultura, iar cei care o finanțează nici nu-și pun problema valorilor inedite. Revistele apar și nu se închid în țară, așa cum se întâmplă la noi, în R. Moldova. Mai constat că spiritualitatea literară se află într-o ascensiune, se dezvoltă și trebuie promovată în provincie, dar și din provincie, căci nu numai în metropolă se scrie...”

Un pic din sufletul lor

Ziarista și ingineră **Monica Rădulescu** își încheie astfel rândurile dedicate evenimentului de la Mizil: „Cei de la Mizil dăruiesc un pic din sufletul lor de dragul literaturii române. Sunt vorbe mari, știu. Dar mai știu că efortul domniilor lor va fi răsplătit. Au găsit resurse pentru a organiza acest eveniment în ultimii 4 ani. M-au convins să descopăr orașul Mizil, revista **Fereastra** și bucuria unor oameni care au speranța că vor schimba ceva în bine. Am avut o întâlnire plăcută, aproape 240 de minute de Mizil, și-l contrazic pe **Geo Bogza**: la Mizil se întâmplă ceva!”

O fereastră spre cultură

D-l **Virgil Diaconu**, redactor-șef al revistei **Cafeneaua literară** - Pitești comentează în revista pe care o conduce:

Mizil, locul în care se întâmplă ceva

„Un concurs literar la Mizil mi-a sunat mai întâi straniu, ca dovadă că încă nu am scăpat de ideile preconcepute. Dar calitatea evenimentului cultural de la Mizil avea să mă spele de îndoieli și să-mi spună că în orice loc din țara asta se pot întâmpla lucruri memorabile. La urma-urmei, nici **Păltinișul** nu a fost, înainte de **Noica**, decât o stațiune de odihnă.

În fine, Concursul Național de Literatură „Agatha Grigorescu Bacovia”, organizat excelent de **Primăria orașului Mizil**, revista **Fereastra** și **Asociația culturală** ce poartă numele soției lui **Bacovia**, în ziua de 1 octombrie, a fost, fără îndoială, un eveniment reușit. Calitatea invitațiilor - **Dan Puric**, grupul muzical **Ama-deus**, cântăreții de folk -, discursurile lui **Dan Puric**, **Gheorghe Neagu**, **Florentin Popescu** și al primarului **Emil PROȘCAN** au fost câteva dintre elementele care au dat coerență și greutate evenimentului. S-au acordat treisprezece premii și tot atât de multe mențiuni. Creațiile literare premiate au fost publicate în revista **Fereastra**, admirabil redactată de poetul **Lucian MĂNĂILESCU**, cel care a dus pe umerii și nervii săi și povara organizării evenimentului. Dacă **Geo Bogza** și-ar putea rescrie tableta dedicată Mizilului, el ar transforma „locul în care nu se întâmplă nimic” în locul în care, de patru ani, se întâmplă ceva.

O fereastră spre cultură

La 15 ianuarie 2010, **Primăria Orașului Mizil** primea invitația de a participa la concursul intitulat **Discover each other through water** (Să ne descoperim prin intermediul apei), organizat de **Ixelles Municipality**, cu susținerea Comisiei Europene. Erau invitați să participe ar-

tiști, amatori sau profesioniști, din 8 orașe europene, africane și din Orientul Mijlociu: **Ixelles** din **Belgia**, **Biarritz** din **Franța**, **Kalamu** din **Republica Democrată Congo**, **Megido** din **Israel**, **Cascas** din **Portugalia**, **Zacharo** din **Grecia**, **Zababdeh** din **Palestina** și **Mizil** din **România**. Fiecare oraș avea dreptul să trimită, după desfășurarea fazei locale, trei lucrări în Belgia, unde urma să fie făcută o nouă selecție a lucrărilor, pentru jurizarea finală. De organizarea concursului, la nivelul orașului nostru, s-a ocupat doamna **Daniela Toader**, inspector în cadrul Primăriei și, în urma jurizării au fost trimise la **Ixelles**: filmul stop-motion de scurt metraj **Castele de apă - obiecte memorial**, realizat de **Andrei Florin Mușat** (student al Universității de Artă București, Facultatea de Arte Decorative și Design, secția de Artă Murală, clasa Prof. Univ. Dr. Lisandru Neamțu), pictura **Mama Pământ**, semnată de **Bianca Firescu** (elevă la Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu”) și tapiseria **Fântâna**, realizată de artista **Georgeta Procopie**. Am avut surpriza, deosebit de plăcută, să aflăm că toate cele 3 lucrări ale artiștilor mizileni au fost reținute pentru etapa finală, Mizilul fiind - din acest punct de vedere - alături de **Palestina** „integraliste”.

La jumătatea lunii octombrie finaliștii au fost invitați la **Ixelles** (una din cele 19 comune din Regiunea capitalei belgiene - Bruxelles, cu o populație de peste 70 000 de locuitori), unde, timp de 5 zile, tinerii artiști au avut ocazia să se cunoască, să schimbe impresii și idei despre artă, să vadă spectacole organizate special pentru ei de gazdele acestei manifestări organizate ireproșabil (și aici trebuie amintiți **Olivia Szwarcburg** și **Axel Zeiliger**).

O zi a fost rezervată vizitării **Bruxelle-sului**, incluzând un tur al orașului cu autocarul și vizitarea - sub îndrumarea unui ghid - a principalelor clădiri și monumente, (**Grand Place**, **Manneken Pis** - statuia unui baietel care face pipi, devenită în mod misterios unul dintre cele mai vizitate obiective turistice și un simbol al Bruxelles-ului, **Catedralele** importante, **Primăria** (o superbă clădire în stil gotic), **Palatul Regal**, **Muzeul Artei Moderne** etc.

În sfârșit, a venit și mult așteptata seară a decernării premiilor. După anunțarea premiului I, obținut de o artistă din **Ixelles**, a fost rostit numele artistului mizilean **Andrei Florin Mușat**, care a ocupat locul II. Bucuria noastră a fost cu atât mai mare cu cât premiul a primit, la festivitate, felicitările ambasadorului României la Bruxelles, transmise prin doamna consilier **Gianina Vodă**. Un gest elegant, care îi face cinste domnului ambasador.

Acum, cele 24 de lucrări au pornit în periplu prin toate cele 8 orașe menționate, până în luna mai 2011. (La Mizil expoziția va fi vernisată în luna ianuarie a anului viitor). De asemenea se va edita un album de artă ce va include lucrările, tipărit într-un tiraj semnificativ, fiecare participant la concurs urmând să primească câte un exemplar, din partea Municipality din **Ixelles**.

Desigur, ar fi multe, foarte multe lucruri de spus, despre acest eveniment, asupra cărui vom reveni în „Almanahul cultural 2011”.

Lucian Mănăilescu

De la Bruxelles la Mizil

Scapă cine poate ?

În data de 29 septembrie a.c. a avut loc cea de a 5-a ședință a **Comisiei pentru politică economică și socială, din cadrul Comitetului Regiunilor**. Cum era și firesc, principalele subiecte abordate au vizat actuala criză economică și financiară, Comitetul apreciind că: „*Economia europeană se află în mijlocul celei mai grave recesiuni din 1930 încoace*” și că: „*Această criză, care durează de doi ani, nu este nici pe departe depășită și vor trece ani până se vor recupera diminuările creșterii economice și ale bunăstării, precum și locurile de muncă pierdute.*”

În context, legat de supravegherea și reglementarea sectorului bancar, s-a apreciat că este necesară o ameliorare a supravegherii financiare a UE: „*Noua structură europeană a supravegherii pieței financiare – se afirmă în raportul reprezentantului plenipotențiar al lanului Renania-Palatinat, dr. Karl-Heinz Klar – ar trebui creată la sfârșitul lui 2010. Aceasta reprezintă un pas esențial spre o supraveghere financiară armonizată și integrată din punct de vedere organizatoric în cadrul pieței interne. Acest concept de bată ar trebui să folosească și ca model la nivel internațional. Drepturile de intervenție proprii și extinse sunt problematice atâta vreme cât nu este clarificată problema repartizării poverilor financiare în ceea ce privește impactul asupra bugetelor statelor membre și ale autorităților regionale ale acestora.*”

Iată o remarcă interesantă a raportorului: „*Asigurarea în caz de încetare a creditării pe baza unor instrumente derivate de tipul swap pe risc de credit (CDS) reprezintă în întreaga lume o afacere de sute de miliarde de euro și, în mare parte, o farsă. Dacă va veni ziua în care guvernul Statelor Unite nu va mai achita obligațiunile de stat, niciun CDS vizat nu va mai avea nici o valoare. Sectorul de afaceri cu CDS trebuie limitat în mare parte prin reglementare și trebuie să devină obligatorie cotarea la bursă a acestuia. Simpla instituire a caselor de compensare nu este suficientă, aceasta generează numai concentrare în cadrul sectorului financiar și astfel apare pericolul de tipul **prea mare pentru a eșua sau prea interconectat pentru a eșua**. Regula trebuie să fie: asigurare da, speculații nu*”

Dintre propunerile făcute pentru viitoare reglementări am reținut: Intericerea înființării organismelor financiare de intermediere (bănci fantomă, în afara bilanțurilor și necoperite de capital propriu); înființarea unei agenții publice de rating a UE, astfel încât autoritățile locale și regionale să cunoască produsele în care pot avea deplină încredere și cele pe care ar trebui să le evite; îmbunătățirea și simplificarea procedurilor de cerere de daune de către clienții înșelați ș.a.m.d. Pe scurt este vorba de reabilitarea supremației politicii cu legitimitate democratică asupra sectorului financiar și de instituirea supremației legii în fa-

ța „justiției” proprii a actorilor pieței financiare. „*Locuitorii din statele membre – menționa dr. Karl-Heinz – căroră salvarea sectorului financiar de la faliment li s-a părut și li se pare suspectă, nu trebuie să dobândească impresia, întemeiată de altfel, că interesele lor ca cetățeni, producători și consumatori au o importanță mai mică pentru lumea politică*”. În consecință, raportorul a criticat politica Comisiei Europene, care a favorizat în repetate rânduri megalomania sectorului bancar (să ne amintim de unele condiții puse recent de Banca Mondială României) considerând că actuala combinație formată din dereglementare, privatizare și liberalizare reprezintă o exagerare gravă și nesănătoasă.

Critic a fost, în raportul său privind consolidarea coordonării politicilor economice, și d-l **Konstantinos Tatsis** (președintele autorității departamentale din Drama, Kavala și Xanthi – Grecia), exprimându-și dezacordul cu propunerea Comisiei Europene de a sancționa statele membre care nu se conformează deciziilor sale în acest domeniu, prin suspendarea fondurilor acordate în cadrul politicii de coeziune, al politicii agricole comune și al politicii comune în domeniul pescuitului, având în vedere că un astfel de demers reprezintă „o sfidare a principiului proporționalității, afectând în principal regiunile care au rămas în urmă în ceea ce privește dezvoltarea și care au absolută nevoie de aceste programe cofinanțate pentru a face față handicapurilor lor structurale.” Totodată, politicianul grec consideră că suspendarea sau invalidarea fondurilor europene, prevăzute pentru sancționarea derapajelor, va avea ca efect transferarea poverii de la administrația centrală a țării vizate la autoritățile ei locale, astfel că cetățenii, lucrătorii și întreprinderile vor trebui să-și asume în mod colectiv responsabilitatea erorilor politice ale guvernului lor național.

Din aceste două exemple rezultă, clar, o poziție ofensivă a Comitetului Regiunilor, prin care acest organism, pe care mulți lideri din UE îl consideră incomod pentru scenariile din spatele ușilor închise, încearcă să atragă atenția asupra nevoii de măsuri concrete, eficiente și echitabile pentru ieșirea din criză a Uniunii Europene în ansamblu și nu conform principiului „Scapă cine poate!”

Emil PROȘCAN

*Reamintim cetățenilor că documentul de identitate expiră în termen de 10 ani de la emiteră (în ziua și luna în care s-a născut titularul). Cetățenii arondați la S.P.C.L.E.P. Mizil (strada Ștefan cel Mare, nr.1 - Poliția Orașului Mizil) care au cărți de identitate expirate trebuie să se prezinte pentru a le preschimba. Program de lucru cu publicul: zilnic, între orele 8-12 pentru primiri acte și 14-16 pentru eliberări.

*Actele necesare la preschimbare, sunt următoarele: ✓ cerere tip (se distribuie gratuit la ghișeu) ✓ certificat de naștere, original și copie; ✓ certificat de căsătorie, original și copie; ✓ hotărâre de divorț (dacă este cazul), original și copie; -certificat deces soț/sotie (dacă este cazul), original și copie ✓ actul de spațiu, original și copie (este obligatorie prezența proprietarului la ghișeu) ✓ taxa de timbru 4 lei ✓ taxa reprezentând contravaloarea actului de identitate, 7 lei ✓ cartea de alegător. Taxele se plătesc la caseria Primăriei orașului Mizil.

CASETA LUNII

NOIEMBRIE

Noiembrie este 11-a lună a anului în calendarul Gregorian și una dintre cele patru luni gregoriene cu o durată de 30 de zile.

Numele lunii noiembrie (latină: November) vine de la cuvântul latinesc novem, nouă, pentru că luna noiembrie era a noua lună în calendarul roman. Grecii numeau luna noiembrie Maimakterion. În România, luna noiembrie, popular, se numește Brumar. Este timpul brumei, sunt însămnate toate grânele de toamnă și totul este gata pentru iernat

I.L.Caragiale spunea în Calendar despre luna noiembrie: *Monșerii fac ce fac și se împaltoniază până în călcâie. Dispar cele 16 ziare cotidiene precum și una veche. Opinia publică regretă abonamentele plătite înainte.*

Calendarul lunii noiembrie:

L	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
M	3	10	17	24	
J	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	
S	6	13	20	27	
D	7	14	21	28	

Sărbători religioase ortodoxe:

- ♣ Luni, 8 noiembrie – *Soborul Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil tuturor cereștilor și fără-de-trup puteri.*
- ♣ Duminică, 14 noiembrie – *Sf. Ap. Filip; Sf. Gridorie Palama (Lăsatul secului pentru Postul Crăciunului).*
- ♣ Marți, 16 noiembrie – *Sfântul Apostol și Evanghelist Matei.*
- ♣ Duminică, 21 noiembrie – *Intrarea în Biserică a Maicii Domnului (dezlegare la pește).*
- ♣ Marți, 30 noiembrie – *Sfântul Apostol Andrei, ocrotitorul României (Dezlegare la pește).*

Sărbători laice:

- ✱ 1 noiembrie – *Ziua Radioului Național*
- ✱ 9 noiembrie – *Ziua internațională de luptă împotriva rasismului și antisemitismului.*

Aniversări și comemorări:

- ✱ 2 noiembrie - 60 de ani de la moartea lui **G BERNARD SHAW** (1856-1950), dramaturg și critic literar britanic; Premiul Nobel pentru literatură în anul 1925.
- ✱ 5 noiembrie - 130 de ani de la nașterea lui **MIHAIL SADOVEANU** (1880-1961), prozator; membru al Academiei Române.
- ✱ 7 (20) noiembrie - 100 de ani de la moartea marelui scriitor rus **LEV TOLSTOI** (1828-1910).
- ✱ 12 noiembrie – 170 de ani de la nașterea sculptorului francez. **AUGUSTE RODIN** (1840-1917).
- 24 noiembrie – 90 de ani de la moartea lui **ALEXANDRU MACEDONSKI**.
- ✱ 27 noiembrie – 70 de ani de la moartea lui **NICOLAE IORGA** (1871-1940) ;
- ✱ 27 noiembrie – 125 de ani de la nașterea marelui scriitor român **Liviu Rebreanu** (1885-1944)

Zile naționale:

- ✱ Algeria (1 noiembrie); ✱ Angola (11 noiembrie); ✱ Polonia (Ziua Independenței) și Letonia (18 noiembrie); ✱ Albania (28 noiembrie); ✱ Yugoslavia (29 noiembrie); ✱ Scoția (30 noiembrie)

Cooperăția Meșteșugărească din Mizil La limita supraviețuirii

Traversând aceste vremuri de criză observăm că, pe lângă greutățile induse traiului de zi cu zi, au ajuns să fie afectate și aspecte ce definesc în parte tot ceea ce înseamnă muncă. Să reflectăm puțin asupra prestărilor de servicii, unele dintre ele veritabile meșteșuguri, cele care au constituit și constituie și constituie încă un indispensabil sprijin pentru problemele cotidiene ale oamenilor.

Mizilul menține încă o strânsă legătură cu multe din aceste servicii, care au stat la baza dezvoltării orașului. Cândva, școlile aveau o importantă contribuție la dezvoltarea activităților practice: fetele învățau să tricoteze, să croșeteze, să facă diferite țesături din lână, să împletească, etc... băieții la rândul lor intrau într-un atelier unde învățau cum să bată un cui, să șlefuiască, să folosească traforajul, să facă diferite piese din lemn, sau din fier.

Acum astfel de „ore” lipsesc cu desăvârșire din sistemul educațional românesc. Despre toate aceste lucruri am stat de vorbă cu d-l Pășcălu George reprezentant al cooperăției meșteșugărești:

Cristina COLȚ

„Orașul nostru a fost vestit în meșteșuguri tradiționale de-a lungul timpului. La început era un oraș de negustori și mici meseriași (tâmplari, cismari, croitori, cojocari, tinichigii, marochinari, potcovari etc.) Societatea cooperativă meșteșugărească are o vechime de peste 55 de ani. A fost înființată în 1948, dar mai bine a început să-i meargă după 1952. S-a dovedit benefică, atât pentru membrii cooperăției, cât și pentru orașul nostru, prin modernizarea prestărilor de servicii și continuarea tradițiilor meșteșugărești. Acum întâmpinăm unele greutăți, deoarece multe din meșteșuguri au dispărut de pe piața muncii. Unii meseriași s-au privatizat între timp, alții au renunțat la activitate și s-au retras pur și simplu, din lipsa comenzilor.

În timpurile vechi meșteșugarii - negustorii erau solidari și se uneau pentru a strânge un capital, în vederea unei bune și rentabile dezvoltări, dar și pentru că-i una dragostea pentru meseriile pe care le făceau. La noi în familie profesia de geamgiu a fost o tradiție, pe care am dus-o din tată-n fiu. Eu am preluat „ștafeta” meseriei de la tatăl meu, în 1954 și am dus-o mai departe... Nu oricine rezistă în această meserie, asta e foarte important de știut.

Am avut și multe pierderi, fiecare complex dispărut a fost o mare pierdere pentru angajați, dar și pentru oraș. Aș fi vrut să le mențin pe toate, dar Mizilul nu mai este cum a fost; nu mai există fabrici, dorința de muncă, (în special forță de muncă tânără), iar oamenii nu mai au bani. Sunt mulți șomeri. Și... aproape că nu mai există meșteșugari-negustori autentici!

În prezent am mai rămas în jur de 18-20 de angajați cu care lucrăm, iar ca secții, mai avem, o marochinărie, o cismărie, complexul din piață (coaforul) și două frizerii. Dar marochinăria se confruntă deja cu greutăți mari în principal din lipsa comenzilor de export. Și cismăria este amenințată, tot din această cauză. Nu mai avem lanțurile de magazine pe care le aveam odată.

Sper totuși, de fapt acest țel îl am, să reînființez noi ateliere, cu meșteșugari autentici, dar pentru asta trebuie mai întâi să le descoperim pe cele care merg și care pot rezista pe viitor. Condițiile impuse de scumpirea materiilor prime și concurența foarte mare a produselor de fabrică duc la pierderea acestor obiceiri?”.

Horoscopul lunii noiembrie

Berbec

Cu Venus (stăpâna casei cuplului) retrgradă și aflată într-o poziție incomodă, relațiile în cuplu sunt un subiect **greu**.

Nu e momentul să-ți demonstrezi vitejia și să-ți forțezi șansa. În noiembrie va trebui să recunoști că nu te afli în cea mai bună „formă”.

Sfat: Evită deciziile relaționale categorice și lasă loc „de întors”, fiindcă mai târziu va trebui să reconsideri situația.

Taur

Noiembrie 2010 este o lună de mare implicare profesională, în care îți poți pune în valoare talentele, spiritul organizatoric și creativitatea. Ai idei bune, iei decizii corecte.

Sfat: Fă mai des apel la logica rece și încearcă să vezi situațiile și cu ochii celuilalt!

Gemeni

Cu Marte și Venus (retrogradă) în casa muncii, în noiembrie ai responsabilități multe sau dificile, care te încarcă până peste cap.

Sfat: Nu cumpara haine și podobe noi! Mai bine curăță-le și repară-le pe cele vechi. Plusează pe mișcare, diete și îngrijire estetică.

Rac

Venus și Marte îți incită în continuare avântul sentimental însuflându-ți doza necesară de curaj pentru a transforma fan-teziile în realitate.

Noiembrie este fără îndoială o lună foarte favorabilă pentru Raci, o perioadă excelentă și pentru promovare, pentru valorificarea talentelor și pentru activități creativ-artistice.

Sfat: Nu lăsa pe maine ce poți face azi! Luna viitoare va fi destul de aglomerată.

Leu

Este important să-ți evaluezi șansele, să te pregătești temeinic și să te înarmez cu răbdare, fiindcă pot interveni perturbări nescontate.

Sfat: Dacă vrei să cumperi ceva pentru casă, asigură-te că nu plătești mai mult decât face!

Fecioară

Pentru nativii zodiei luna aceasta reprezintă o perioadă excelentă din punct de vedere lucrativ. Eforturile le sunt recompensate pe măsură. Veniturile cresc, atât grație hărniciei și responsabilității cu care muncesc, cât și datorită relațiilor, colaborărilor și contractelor pe care le stabilesc.

Sfatul: Încearcă să nu vorbești mai mult decât trebuie și să nu vă pripști în decizii!

Balanță

Venus tranzitează zodia Scorpionului în mișcare retrogradă, din 9 noiembrie intră în Balanță, iar din 19 noiembrie intră în mișcare directă. În prima parte a intervalului relația cu partenerul de viață

va funcționa destul de rău și pot apărea discuții și certuri. În ultima perioadă veți avea unele momente de satisfacție sentimentală.

În profesie lucrurile se prezintă staționar; la nivel financiar situația se prezintă destul de bine. Prezența Soarelui și a lui Venus în casa a 2-a, indică o creștere a veniturilor ceea ce va rezolva multe din problemele voastre financiare.

Sfat: Ar fi bine să nu vă enervați deoarece Jupiter și Uranus din casa a 6-a vă pot aduce neplăceri la nivel psihic

Scorpion

În noiembrie, conjuncția Jupiter-Uranus și, mai ales, activul Marte te ajută să îți poți specula șansele cu succes. Știi să te pui în valoare. Financiar, sunt posibile rezolvări sau chiar câștiguri nesperate.

Sfat: Nu lăsa să treacă situațiile favorabile! Cine nu riscă nu câștigă.

Săgetător

Cu Mercur (stăpânul casei cuplului) traversând Balanța (semnul însoțirii) este limpede că viața relațională capătă mai mult relief. Dar nu numai atât: se pare că se iau decizii și se fac unele planuri de viitor.

Munca de rutină decurge greoi și-ți trebuie multă răbdare și perseverență ca să te achiți de sarcini.

Sfat: Nu îți forța limitele! Du o viață cât se poate de sănătoasă și echilibrată, măcar în următoarele 6-7 săptămâni.

Capricorn

Ambițiile ating apogeul, iar inițiativa dă în clocot. Cum altfel, când în casa carierei tronează Soarele. Ai decis să câștigi și pui toate armele în joc.

Focalizarea pe obiectivele propuse este atât de mare, încât efectiv organismul își mobilizează resursele, iar adrenalina pompează în forță.

Sfat: Nu te baza pe promisiunile altora de susținere!

Vărsător

Primești vești bune de departe, faci o călătorie în doi sau cu scop sentimental, eventual trăiești o experiență care îți lărgeste orizontul ori te îmbogățește spiritual.

Ai o bună rezistență la efort, dar nu excelezi la capitolul tonus. Adică nu te dau afară din casă nici energia fizică și nici optimismul.

Sfat: Nu face compromisuri pentru a reuși, fiindcă vei regreta mai târziu!

Pești

S-ar fi putut și mai bine, dar asta este, ne mulțumim cu ce avem. Stăpânul casei relațiilor nu este într-o poziție confortabilă, așa că nici relația probabil că nu va fi prea confortabilă.

Conjuncția Jupiter-Uranus este cel mai prielnic vânt care ți-ar putea sufla în pânze vreodată. Îți dă energie, curaj, idei, inițiativă și dorință de a face mai mult. Preocupările financiare sunt foarte accentuate, iar Soarele și Mercur îți promit venituri din colaborări sau din surse adiacente.

Sfat: Uneori oportunitățile pot pica pur și simplu din cer, pe neașteptate. Fii pe fază și prinde-le din zbor!

În direct cu cetățenii

Sub genericul de mai sus încercăm să vă prezentăm o parte din problemele cetățenilor orașului Mizil, evidențiate în cursul vizitelor pe care le fac la domiciliu, prin rotație, cei 35 de salariați ai Primăriei, nominalizați să desfășoare această activitate de dl primar, Emil Proșcan. Iată un fragment din documentul constatator încheiat de d-na **Petrescu Simona**, referent SPAS Mizil:

Cristina COLȚ

În baza dispoziției de primar, nr. 771 / 12.06.2009, mi-au fost repartizate patru străzi: Str. Fdt. Soarelui, Str. Eroilor, Str. Mircea Vodă și Str. Ghica Vodă. M-am deplasat pe aceste străzi pentru a cunoaște direct problemele cu care se confruntă cetățenii din zonă:

Prima stradă pe care am vizitat-o a fost Fundătura Soarelui, pentru că am considerat că acolo sunt cele mai multe probleme. Pe această stradă locuiesc 15 familii. Toate familiile care locuiesc pe această stradă au ridicat problema vechimii străzii, care este construită în urmă cu 100 de ani.

De reținut este faptul că strada nu a putut fi racordată în totalitate la rețeaua de canalizare datorită structurii acesteia și pentru că partea vestică a străzii este sub nivelul rețelei. Oamenii au înțeles în principiu acest lucru, dar racordarea la canalizare rămâne cea mai arzătoare dorință a lor, deoarece atunci când plouă se circulă foarte greu și aproape imposibil de intrat cu autovehicole. Deasemenea locuitorii reclamă faptul că nu au fost racordați la conducta nouă (principală), introdusă în 2008, și au solicitat în mod repetat ca strada să fie balastrată, fiind una din cele mai puțin aspectuoase străzi din cartier.

O altă problemă ridicată de cetățeni este cea a locurilor de casă. Le-am explicat că la nivelul orașului s-au acordat foarte multe locuri de casă iar în prezent nu mai există această posibilitate.

Problema bătrânilor singuri, cu pensii mici, care de-abia reușesc să-și ducă bătrânețile, deja o cunoaștem și încercăm să-i ajutăm, vizitându-i și acordându-le, atunci când este posibil, un mic dar.

Pe str. Mircea Vodă locuiesc 30 de familii, majoritatea fiind familii de rromi care se deosebesc însă de celelalte cartiere din oraș. În sensul că au locuințe destul de bune, au venituri din pensii, lucrează - cu contracte sau fără, și cel mai important este faptul că se ocupă de copii și îi trimit la școală sau la grădiniță.

O problemă ridicată de o pensionară, care m-a primit cu reticență și neîncredere, dar care a înțeles scopul vizitei mele, ar fi ca în policlinică să se redeschidă cabinetul de oftalmologie, pentru a nu mai fi nevoită să meargă la Ploiești, pentru consultații. Lucru care i-ar avantaja și pe ceilalți pensionari din oraș.

Strada nu este asfaltată, dar oamenii sunt mulțumiți că a fost înlocuită conducta de apă, au fost racordați la canal și strada a fost balastrată în toamna anului 2009.

Pe str. Ghica Vodă locuiesc 20 de familii, unele cu probleme mari. Majoritatea locuitorilor acestei străzi ridică problema locurilor de muncă și solicită ca strada să fie măcar balastrată.

Pe str. Eroilor locuiesc 68 de familii. Majoritatea locuitorilor sunt mulțumiți de starea edilitară a zonei, singurele nemulțumiri fiind cele legate de costul mare al taxei de salubritate și lipsa locurilor de muncă.

Cetățenii au solicitat ca și consilierii locali să se deplaseze periodic în teren pentru a cunoaște mai bine problemele lor.

Remedii naturiste

Pentru o viață sănătoasă

Auzim peste tot că este indicat să ducem un stil de viață sănătos - să avem o alimentație echilibrată, să facem mișcare, însă în lumea în care trăim suntem expuși zilnic la zeci de factori nocivi. Tocmai de aceea sănătatea ar trebui să devină un subiect de interes general pentru fiecare dintre noi, iar o modalitate foarte simplă și lipsită de efecte secundare de a ne îmbunătăți starea de sănătate este aceea de a folosi tratamentele naturiste.

În acest context, vă vom prezenta în fiecare număr al publicației noastre remedii naturiste - o sursă de sănătate la îndemâna tuturor.

GUTUIA

Compoziția chimică: apă, zaharuri, acizi organici, pectide, protide, tanin, mici cantități de grăsime, vitaminele A, B, C, PP, săruri minerale, fier, potasiu, fosfor.

Proprietăți farmaceutice: fructele, semințele și florile sunt astringente, aperitive, fortifiante ale ficatului. Acidul malic contribuie la neutralizarea sângelui, pectina ajută la coagularea sângelui. Este utilă în afecțiunile pulmonare și de asemenea la afecțiunile intestinale ca diareea sau chiar dizenteria. Este tonică pentru întreg organismul și conține vitamina care ajută la refacerea celulară. Extern se mai poate folosi chiar la prolapsul rectal sau uterin. Se fac clisme și spălături în acest caz. Se vor folosi fructele ca atare sau în diferite forme ca: sirop, dulcețuri, sucuri.

Extern fructele au acțiune astringentă, semințele sunt emoliente, mucilaginoase, pulpa fructului este tonică.

Se utilizează în următoarele afecțiuni: afte, bronșite, conjunctivite, degerături, diaree, eczeme, faringite, gingivite, infecții respiratorii, hemoragii uterine, inapetență, tuse, ulce-

rații, tuse, riduri, iritații ale pielii.

Preparare: uz intern - se consumă fructul crud, suc din fruct, compoturi, jeleuri, sirop.

■ Se taie o gutie în felii subțiri și se fierbe într-un litru de apă, până se reduce apa la jumătate și se strecoară prin presare. Se adaugă 50 g. de zahăr. Se folosește contra enteritelor acute, a digestiilor anevoioase.

■ Fruct uscat 40 g la 1 litru de apă se fierbe în clocote 10 minute.

■ Lichior de fructe cu alcool și zahăr: suc de gutuie 1,5 litri; rachiu 0,500 litri; scorțișoară 2 g; cuișoare 0,80 g. Lăsăm să se macezeze timp de două luni. Facem un sirop de zahăr, îl lăsăm să se răcească și-l adăugăm. Filtrăm și-l punem în sticlă. Se folosește contra indigestiilor și a hiperacidității gastrice.

■ Uz extern - emulsie mucilaginoasă calmantă: o mână de sâmburi de gutuie pisați, macerați la ½ pahar de apă caldă, contra degerăturilor, hemoroizilor, arsurilor, a iritațiilor diverse.

■ Cosmetică: contra ridurilor - lăsăm să se macezeze timp de 15 zile cojile de gutui în puțin rachiu, pentru loțiuni cosmetice.

■ Infuzia florilor 30 de grame la litru sau ale frunzei 50 de grame la litru, calmează tusea convulsivă. Cu puțină apă de flori de portocal favorizează somnul.

REGULAMENTUL CONCURSULUI NAȚIONAL „ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL” ED. A IV-A

SECTIUNILE CONCURSULUI: **POEZIE** - maxim patru poezii; **EPIGRAMA** - maxim patru epigrame.

ÎNSCRIERE: 30.07.2010 - 30.12.2010. Înscrierea pe www.romeojulietalamizil.ro sau prin poștă. **TAXA DE PARTICIPARE:** 20 Lei

Toți participanții și profesorii îndrumători primesc diplome. După premiere edităm **Antologia** cu textele selectate ale concursului și o trimitem prin poștă. Taxa va fi trimisă prin mandat poștal pe adresa liceului: **prof. Bădicioiu Laurențiu, Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu”, str. N.Bălcescu, nr.131, Mizil, Prahova, cod 105800;** cu mențiunea: pentru Concursul „Romeo și Julieta la Mizil”, ed. a IV-a.

O epigramă are ca temă impusă **MIZILUL** (Spre a destinde rigida regulă a folosirii celor patru cuvinte obligatorii doar într-o epigramă, Ranetti, Romeo, Julieta și Mizil, valabilă invariabil la primele ediții, oferim la această ediție o perspectivă mai atractivă, păstrând totuși Mizilul, cum era și firesc, expus „tirului” epigramiștilor). Sugestii beletristice: Geo Bogza, 175 de minute la Mizil, I.L. Caragiale, O zi solemnă, George Ranetti, Romeo și Julieta la Mizil. Textele sunt pe www.romeojulietalamizil.ro Celelalte trei epigrame au teme libere.

Poeziile/epigramele nu trebuie să fi fost publicate până la data premierei, adică 30 ianuarie 2011. Un moto trebuie adăugat în FIȘA DE ÎNSCRIERE pentru ca, numai ulterior jurizării, concurentul să poată fi identificat.

Precizăm că, pentru cei care nu au internet, materialele pot fi trimise prin poștă (adresa este mai sus), semnate cu un moto, în același plic introducându-se încă un plic închis, pe care va fi scris același moto, în interiorul căruia va fi fișa de înscriere cu toate datele de identificare ale autorului. Nu uitați telefonul!

Coordonator proiect:
prof. **Laurențiu Bădicioiu**,
tel. 0744438247

Mail: badicioiu_laurentiu@yahoo.fr www.romeojulietalamizil.ro

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI
LICEUL TEORETIC „GRIGORE TOCILESCU” MIZIL

**CONCURSUL TRANȘNĂȚIONAL
DE POEZIE ȘI EPIGRAMA**

www.romeojulietalamizil.ro

PREMIEREA ÎN 30.01.2011 LA LICEUL TEORETIC „GRIGORE TOCILESCU” MIZIL
COORDONATOR DE PROIECT: PROF. LAURENȚIU BĂDICIOIU

Romeo și Julieta la Mizil
ediția a IV-a

PREMIILE ACORDATE
MARELE PREMIU „GEORGE RANETTI” - 2000 RON
PREMIUL „GRIGORE TOCILESCU” - 1200 RON
PREMIUL „AGATHA BACOVIA” - 800 RON

Informații de interes public**Acordarea ajutoarelor de încălzire**

Prin OUG nr. 86/2010 a fost modificat modul de acordare a ajutoarelor de încălzire astfel încât, familiile și persoanele singure care, deși obțin venituri mai mici de 615 lei lunar pe membru de familie, au în proprietate unele mijloace precum microbuz, autobuz, autoturisme care depășesc 1.600 cmc sau familiile și persoanele care, pe lângă imobilul în care locuiesc, dețin și casă de vacanță, nu vor beneficia de astfel de ajutoare.

Potrivit normelor, ajutorul pentru încălzirea locuinței se acordă pe baza *cererii titularului*, însoțită de *declarația pe propria răspundere* privind componența familiei, veniturile acesteia, în care se specifică și numărul de camere aferent locuinței.

Pentru verificarea îndeplinirii de către solicitant a condițiilor de acordare a ajutorului, cererea și de-clarăția pe propria răspundere sunt însoțite de documente doveditoare privind componența familiei și veniturile realizate de aceștia.

Componența familiei se dovedește cu actele de identitate ale solicitantului și ale membrilor familiei. Veniturile realizate de membrii familiei sau de persoana singură, înscrise în cererea și declarația pe propria răspundere, se dovedesc prin documentele eliberate de angajator sau alte autorități competente.

Noi condiții pentru obținerea ajutorului de încălzire

La stabilirea venitului net mediu lunar pe membru de familie și, după caz, al persoanei singure, se iau în calcul toate veniturile realizate de membrii acesteia în luna anterioară depunerii cererii. În cererea și declarația pe propria răspundere solicitantul ajutorului are obligația de a menționa bunurile deținute. Plata ajutorului pentru încălzirea locuinței se acordă o singură dată, pentru toată perioada sezonului rece. Pentru verificarea situației ce rezultă din datele înscrise în declarațiile pe propria răspundere privind componența familiei și veniturile acesteia, primarii dispun efectuarea prin sondaj de anchete sociale la domiciliu sau, după caz, la reședința solicitantului, pe perioada sezonului rece.

Serviciul Public de Asistență Socială Mizil va începe procedura de preluare a cererilor începând cu data de 14.10.2010.

Lista bunurilor ce conduc la excluderea acordării ajutorului pentru încălzirea locuinței**BUNURI IMOBILE:**

◆ Clădiri sau alte spații locative în afara locuinței de domiciliu sau alte imobile aflate în proprietate, cu excepția locuinței de domiciliu.

TERENURI	Familii 1 - 3 persoane	Familii cu peste 3 persoane
1. Terenuri de împrejmuire a locuinței și curtea aferentă (intravilan), care depășesc 1.000 m² în zona urbană și 2.000 m² în zona rurală		
2. TERENURI ÎN ZONA COLINARĂ ȘI DE ȘES		
<i>Arabil și fâneață</i>	2 ha.	2 ha.
<i>Forestier</i>	2 ha.	3 ha
<i>Vii, livezi, grădini de legume și flori</i>	1 ha.	1,5 ha.
2. TERENURI ÎN ZONA MONTANĂ		
<i>Forestier</i>	2 ha.	3 ha
<i>Vii, livezi</i>	1,5 ha.	2 ha.
<i>pășuni și fânețe</i>	4 ha.	5 ha.

BUNURI MOBILE:

◆ Mijloace de transport*): autoturisme care depășesc 1.600 cmc, autoutilitare, autocamioane de orice fel și remorci, șalupe, bărci cu motor, scutere de apă, iahturi, autobuze, microbuze;

◆ Utilaje agricole: tractor, combină autopropulsată;

◆ Utilaje de prelucrare agricolă: presă de ulei, moară de cereale;

◆ Utilaje de prelucrat lemnul: gater, drujbă sau alte utilaje de prelucrat lemnul acționate hidraulic, mecanic sau electric;

◆ Depozite bancare cu valoare de peste 3.000 lei.

CATEGORII DE ANIMALE/PĂȘĂRI:

◆ Peste 3 bovine;

◆ Peste 5 porcine;

◆ Peste 20 de ovine/caprine;

◆ Peste 15 familii de albine.

NOTĂ: *Familiile și persoanele singure care au în proprietate cel puțin unul dintre bunurile cuprinse în această listă nu beneficiază de ajutor pentru încălzirea locuinței.*

Dincolo de ușile... nedeschise!

După cum v-am obișnuit, în fiecare număr vă prezentăm, pe scurt, o poveste de viață. Povestea oamenilor care tot mai greu reușesc să facă față greutăților, bătrâni singuri, cu nevoi, cu lipsuri... oameni care-și doresc o viață mai bună și mai liniștită. De data aceasta vă vom prezenta povestea a doi frați, Dl *Spătarul Octavian* (68 de ani) și sora acestuia, dna *Diaconu Aurica* (75 de ani). Iatăm pe scurt, ce ne-a povestit dna Aurica:

„Eu am locuit și am fost căsătorită în București, am doi copii, care sunt la casele lor, au greutăți și ei, deaceia nu pot sta cu mine. Am rămas văduvă de mai bine de 15 ani, când mi-a ars casa din București; atunci am venit aici, la fratele meu, să am grijă de el. El nu a fost căsătorit nici copii nu are. Fiind singur, m-am simțit dator să fiu alături de el, în bătaia asta cu viața. În tinerețe am lucrat la un Restaurant în București, am lucrat ani puțini, și de aceea am o pensie mai mult decât modestă. Viața a fost foarte dură cu noi, mai ales în ceea ce privește sănătatea.

Suntem bolnavi, ne trebuie multe medicamente, regim, ca să nu mai vorbim de alimente, care sunt foarte scumpe. Ne descurcăm din ce în ce mai greu. Viața mi se pare că este foarte nedreaptă cu bătrânii în general. Ne simțim singuri, dar unde să cerem ajutor? Din păcate copii nu ne sunt alături în ultimul timp, dar nu-i putem condamna! Așa e viața! Purtând cu noi trecutul, tot ce am agonisit în viața noastră, bucuriile, suferințele, dar și recunoștința față de Dumnezeu că încă mai trăim, cu toate acestea și cu speranța zilei de mâine, mergem înainte! Aici lângă noi stă o soră de-a noastră care ne mai vizitează și care ne mai ajută cu puținul care poate.

Bătrânețea este grea atunci când ești și bolnav și nu poți să te descurci măcar cât să ai o bătrânețe liniștită.”

Cristina Colț

PE SCURT

* Iubitorii de șah și table aduc mulțumiri conducerii Primăriei Mizil, pentru înțelegerea acordată, privind continuarea acestor jocuri în condiții optime pe timpul sezonului rece, în incinta Casei de Cultură.

* Primăria și Consiliul Local din comuna Baba-Ana și Fundația „Sfântul Sava” condusă de prof. preot Mihai Milea, vor ridica în această comună un Cămin pentru bătrâni și persoane cu dizabilități. Vom reveni cu detaliu în numărul viitor.

* În perioada 29-30 octombrie dl. prof. Laurențiu Bădicioiu a participat, la Chișinău, la conferința științifică internațională cu genericul „Personalitatea integrală – Un deziderat al educației moderne”.

În cadrul conferinței, dl. prof. a susținut prelegerea „Cenaclul literar – Un teritoriu al libertății spiritului juvenil?”, o pledoarie plină de sensibilitate „a prieteniei fără vârstă întru literatură și estetic” așa, cum chiar dumnealui menționa în prelegerea amintită..

Interviu cu preotul *Croitoru Gheorghe* de la Parohia „Adormirea Maicii Domnului” din Mizil

Problemele societății românești nu pot fi descoperite fără regenerarea morală

Viața de zi cu zi este din ce în mai solicitantă, oamenii fiind preocupați, în primul rând, de grijile cotidiene și uitând adesea adevăratele valori ale unei societăți. Credința, care este piatră de temelie a oricărei comunități este, de multe ori, trecută pe planul doi sau chiar abandonată în favoarea lucrurilor efemere ale „lumi moderne”. În încercarea de a afla ce putem face și cum putem readuce credința la statutul de axă morală a societății, am stat de vorbă cu preotul *Croitoru Gheorghe* de la Parohia „Adormirea Maicii Domnului” din Mizil.

Reporter: Pentru început am dori să ne spuneti câte ceva despre dumneavoastră.

Pr. Croitoru Gheorghe: Sunt preot la această biserică din anul 1995, sunt mizilean și am crescut religios în această Biserică. Am urmat Seminarul Tehnologic din București (1978-1983) și Institutul Teologic de grad Universitar din București (1984-1988) fiind licențiat în Teologie, promoția 1988. Alte lucruri despre mine contează mai puțin. Importante sunt faptele care ne caracterizează și cu care ne vom prezenta înaintea lui Dumnezeu la sfârșitul vieții noastre.

R.: Câți enoriași aveți în parohie? Și câți dintre ei vin consecvent la slujbele religioase, care au menirea de a ne apropia spiritual de Dumnezeu?

Pr. C.G.: Cât privește enoriașii Parohiei noastre, nu ne putem baza pe un număr fix. Mulți sunt peste hotare, mulți își petrec timpul pe la țară (satele de unde provin), mulți nu vor să aibă legături cu Biserica. Așa cum a spus Mântuitorul în pilda Semănătorului (Ev. Luca. Cap. 8): „Numai a patra parte de semințe a găsit pământ bun și roditor.” Din păcate numai a patra parte din oameni se pot socoti creștini cu adevărat (de multe ori nici atât). Oamenii nu cunosc acest lucru, dar cuvântul Mântuitorului din pilda Semănătorului îi demască și le arată adevărata viață.

R.: În timpul comunismului religia era îngrădită; acum se predă în școli și există legitimitatea exprimării religioase. Actul de credință este mai profund acum față de aceea perioadă?

Pr. C.G.: Cât privește „actul de credință”, criteriul de măsură peste societatea noastră de astăzi, o privim, o analizăm și ne dăm seama dacă facem act de credință sau nu. Dacă spunem unul sau altul ceva, s-ar putea să fim mincinoși sau demagogi.

Biserica vine în ajutorul societății pro-

movând dragostea, prietenia, pacea, înțelegerea, întraajutorarea și cooperarea între oameni. Una din căile Bisericii pentru acestea o constituie educația religioasă introdusă în școală după 50 de ani de comunism.

Acea perioadă a despărțit total Biserica de școală, și nu numai, a întunecat foarte multe minți și suflete, încât, iată, după 20 de ani nu reușim să ne luminăm. În ultimul timp se încearcă o sinteză frumoasă între misiunea Bisericii și misiunea școlii. Predarea religiei în școală constituie un act misionar - sacramental, dar totodată are conotații educaționale profunde. Educația religioasă invită la reflecție, la autocunoaștere, la o convertire la lumea valorilor. Ultimii ani au dovedit că prezența religiei în școală este necesară nu numai pentru Biserică, ci și pentru întreaga societate românească, care a câștigat prin acest act de dreptate atât accesul la propria-i spiritualitate, cât și un instrument esențial în procesul de educație al tinerei generații.

R.: Biserica se poate implica în procesul de educație? (pentru tineri în special, aici sunt destule probleme)?

Pr. C.G.: Răspunsul categoric este DA. Educația însă, nu se poate face oricum, oriunde și oricând. Ea se începe de la cea mai fragedă vârstă, în familie și se continuă în școală, în Biserică și în alte instituții ale societății. Astfel avem și zicala: „Cei șapte ani de-acasă”. În procesul de educație, Biserica are o contribuție foarte importantă, fiind chiar una din calitățile ei de bază - de învățătoare. De reținut este că numai împreună, Biserica și școala au reușit să formeze oameni adevărați, cu caracter, normali, patrioți devotați țării și poporului nostru. De când s-a rupt această legătură, și spun „s-a rupt” deoarece acesta este adevărul din păcate (din cauza ambițiilor, mândriei, orgoliului, în general a împușinării credinței, sau chiar a necredinței), a început și dezastrul moral al omenirii.

Rodul amar și otrăvitor al acestei separații în timp se vede... astăzi mai mult ca oricând. Un părinte inimos al zilelor noastre (pr. Mihail Milea), spunea că am ajuns vremuri apocaliptice. Tinerii nu mai ascultă învățătura cea bună, pentru că de multe ori cei care îi învață (părinți, profesori, autorități) ei înșiși nu ascultă, nu mai știu să asculte, în primul rând de Tatăl nostru Cel Ceresc. Astfel, luând pildă rea de la cei mai mari, ba uneori chiar întrecându-i, cel mai des păcat întâlnit la tinerii din vremea noastră este desfrâul sub toate formele lui, alimentat din belșug cu atâtea mijloace moderne (filme, reviste, internet,

emisiuni TV) care împreună cu fumatul, alcoolul, drogurile, duc la alienarea prezentului și viitorului neamului românesc.

R.: V-ați gândit la niște prelegeri sau - să le spunem - întâlniri cu tinerii, prin care să încercați să-i apropiați de Biserică și să încurajați procesul educațional?

Pr. C.G.: Am încercat de multe ori să colaborăm cu instituțiile educaționale, să țin câteva ore de religie chiar eu, lucru pe care l-am făcut până acum un an la Școala nr 3 „Sfânta Maria” dar, din pricina acestei rupturi între Biserică și școală, n-am putut face prea multe. Însă, în fața acestor triste realități nu trebuie să stăm pasivi, nici ca părinți, nici ca educatori, nici ca stat, nici ca Biserică. Trebuie să facem un front comun pentru a-i salva. Nădejdea Patriei și a Bisericii sunt tinerii. Trebuie schimbat modul de viață și de gândire.

La baza multor neajunsuri stă printre altele lipsa de responsabilitate la nivel personal și comunitar, lipsa unei educații religioase, lipsa unor atitudini responsabile, lipsa unor repere morale. Societatea noastră riscă să scape de sub control anumite fenomene sociale și morale cum ar fi: asumarea responsabilității (pentru tineri în special), egoismul, indiferența și mai ales corupția. Urmările actelor de corupție au repercusiuni negative, nu doar în plan economic cât și în plan spiritual. Iată câteva motive, prezentate de lectorul universitar dr. Vasile Timiș, referitor la folosul și necesitatea religiei în școală: „Educației religioase trebuie să i se acorde un loc însemnat în cadrul sistemului educațional, conștientizând cu toții că adevăratele soluții pentru problemele societății românești nu pot fi descoperite fără regenerarea morală, și mai ales fără o educație a tinerilor care să se raporteze la principiile și valorile creștine. Tratarea cu respect, cu seriozitate, cu considerație a educației religioase în școli, este primul pas salvator, iar al doilea, mai important ca primul, este legătura cu Biserica, instituția divină-umană care păstrează și transmite nealterată adevărata educație religioasă. Biserica desăvârșește lucrarea educațională prin puterea ei, priceperea ei de conducătoare, învățătoare și sfințitoare. Fără unirea acestor trei însușiri dumnezeiești, nu există reușită a procesului educațional și deci, nici a procesului de transformare a omului și a societății sau mai bine zis, a salvării acestora”.

A consemnat
Cristina COLȚ

Casă de piatră!

În această săptămână și-au unit destinele, spunând **Da** în fața ofițerului stării civile, următorii tineri:

- * **Iordache Iulian** cu **Ștefănescu Mihaela**
- * **Lambă Laurian-Mugurel** cu **Apostol Florentina-Mihaela**
- * **Zoia Claudiu-Ștefan** cu **Stan Georgiana-Ramona**
- * **Ghiță Iulian-Daniel** cu **Ilie Eugenia-Mihaela**
- * **Costache Ștefan** cu

Burghel Elena

- * **Olteanu Valentin-Costin** cu **Ion Andreea-Valentina**
- * **Merezeanu Romulus-Bogdan** cu **Tudoroiu Claudia-Petronela**
- * **Tincă Dan Constantin** cu **Drăghici Mădălina Ionela**

Bogația din suflet

Vrând-nevrând a venit toamna! Anii trec, înaintăm în vârstă, privim cu drag înapoi, la primăvară, și rămânem cu nostalgia faptelor noastre, cu împlinirile vieții, cu satisfacțiile meseriei pe care ne-am ales-o și cu familiile care ne dăruiesc acum și bucuria de a avea nepoți... O sărbătoare în plus a fost ziua de marți, 26 octombrie, când vocile noastre, ale educatoarelor din Mizil, s-au unit pentru a cânta „**Mulți ani trăiască!**”.

Doamna Madi Merezeanu a dorit să marcheze vârsta pensionării printr-o întâlnire cu noi, fostele colege. Toate urechile din locul sărbătoririi erau ciulite, toate lingurițele și furculițele au rămas suspendate când s-au auzit glasurile noastre tinere, căci doar suntem la grădiniță. De-acum avem și dirijor - tot o proaspătă pensionară - doamna Viorica Mănescu.

Da, a venit toamna. Acum, când se număra bobocii, noi numărăm generațiile de copii care au carierele lor, dar care au ajuns ce sunt și datorită noastră. Depănăm amintiri. O felicităm pe doamna Madi Merezeanu pentru ținuta ei verticală, pentru tenacitatea cu care a luptat în viață, pentru bucuriile și împlinirile dumneaei. Ne aducem aminte întâmplări hazlii, privim la satisfacțiile și realizările doamnei Madi Merezeanu în Grădinița Numărul 2 unde a fost mulți ani educatoare și directoare. O admirăm pentru modul în care și-a crescut copiii, pentru căsnicia în care s-a dăruit, ajutându-și soțul să treacă peste o grea încercare. O apreciem pentru modul în care a păstrat prietenii și pentru că a ales să sărbătorească acest moment cu noi, colegele de altădată, prietenele de acum.

Îi dorim din suflet viață lungă, bucurii, împliniri și „La mulți ani!”

Ioana Minculescu

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului (21 Noiembrie)

Al doilea praznic închinat **Sf. Fecioare Maria**, din cuprinsul anului Bisericesc - ce începe la 1 Septembrie - este **Intrarea în Biserică a Maicii Domnului**, pe care îl prăznuiesc deopotrivă atât Biserica Ortodoxă cât și cea romano-catolică în fiecare an la 21 Noiembrie. Prăznuirea a început să se generalizeze încă din secolul VIII-lea, odată cu însăși cristalizarea slujbei, care s-a alcătuit pe temeiul Sfintei Tradiții și mărturiilor sfinților părinți.

Sfintele Evanghelii nu ne istorisesc nimic despre nașterea și copilăria Maicii Domnului, ci ne-o prezintă pe Sf. Fecioară doar în momentul în care îngerul Gavriil, la Buna Vestire, îi aduce la cunoștință faptul că a fost aleasă de Dumnezeu ca să fie Maică a lui Hristos Dumnezeu (**Luca 1,31**). Din Tradiția Sfântă cunoaștem însă că după ce s-a născut, ca rod al rugăciunii, din dumnezeieștii părinți Ioachim și Ana, Sf. Fecioară Maria, la vârsta de 3 ani, a fost adusă în Templul din Ierusalim și afierosită lui Dumnezeu. În templul din Ierusalim a fost adusă ca să crească și să fie educată în duhul credinței în Adevăratul Dumnezeu, al evlaviei și fricii de Dumnezeu, al rugăciunii, al muncii cinstitute și al celor mai frumoase deprinderi, ca să se formeze, să se desăvârșească, să se sfințească, spre a primi apoi la sânul ei pe Domnul lumii și Mântuitorul sufletelor noastre. Condușă de Sfinții ei părinți, de cete de fecioare cu făclii aprinse în mâini, cum vedem reprezentată

această scenă în icoana praznicului, prunca Maria a fost adusă în Templu și încredințată marelui arhieru Zaharia care, după ce a primit-o - ne spune tot tradiția, a așezat-o pe Maria în Sfânta Sfintelor, acolo unde numai arhierul și numai o dată pe an avea voie să intre (**Evrei 9,7**). Sf. Fecioară este cea mai aleasă, cea mai curată și mai vrednică ființă născută din mijlocul poporului evreu, ca o expresie a tuturor bucuriilor, durerilor, speranțelor, căderilor și înălțărilor lui. De aceea prin ea Templul din Ierusalim își îndeplinește cu adevărat menirea sa de casă a Domnului, în care Dumnezeu locuiește împreună cu oameni pe pământ. Aici, la Templul din Ierusalim, Sf. Fecioară Maria a rămas în rugăciune și apropiere de Dumnezeu vreme de 12 ani. A ieșit iarăși în lume, ca o fecioară neprihănită și ca un vas ales doar în clipa în care a sosit „plinirea vremii” (**Galateni 4,4**), când avea să aibă loc întruparea Mântuitorului.

Fecioara Maria, prin viața sa aleasă și sfântă, s-a învrednicit să fie „*Biserică nefăcută de mână a Împăratului Ceresc*”, „*cortul cel ceresc*” și „*cămara cea de mult preț*”, cum o numesc cântările liturgice din această zi.

Prin viața ei de ascultare și smerenie, Sf. Fecioară Maria rămâne de-a pururi o icoană vie a sfințeniei și a curăției spirituale, un model viu de urmat și întrupat.

Și noi suntem chemați să fim următori ai Mântuitorului Ceresc, „*cel care ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă*” (**II Timotei; 1, 9**) și mai ales să fim împlinitori cu cuvântul și cu fapta a poruncilor evanghelice.

Și noi suntem chemați să intrăm în fiecare zi a vieții noastre în Biserică, unde să ne adăpăm sufletul din apa cea vie a învățaturii lui Hristos și din „*verdețea dumnezeieștilor Sale Taine*”, unde să ne bucurăm de prezența Sf. Treimi, a Sf. Fecioare Maria și a tuturor sfinților și să trăim cu Hristos și în Hristos în zările veșniciei.

Diac. **Ardeleanu Ștefan**
Parohia Fefelei-Mizil

Conferință de presă

Reabilitarea și Modernizarea Rețelei de Străzi din orașul Mizil

Pe data de 3 iulie, sala de consiliu a Primăriei a găzduit conferința de presă ce a avut ca subiect demararea contractului de execuție în cadrul proiectului „**Reabilitarea și Modernizarea Rețelei Străzi Urbane, Oraș Mizil**”. La conferință au fost prezenți: dl. primar **Emil Proșcan**; dl. **Doru Mladin** - manager proiect; funcționari publici ai primăriei; dl. **Cătălin Laslău** - reprezentat al S.C. TEHNOLOGIA RADION S.R.L. București (antreprenor) dl. **Horia Barnaure** - reprezentant S.C. ROMAIR CONSULTING S.R.L. București (supervizor al contractului); dl. **Daniel Lazăr** - ziarist „Informația Prahovei” și reprezentanți ai presei locale.

Prin acest proiect se urmărește: îmbunătățirea condițiilor de circulație; atragerea traseului în circuitul turistic național, prin creșterea numărului de furnizori de turism și turiști; diminuarea costurilor de transport; creșterea ariei și suprafețelor de dezvoltare; crearea unor locuri de muncă directe și indirecte în sectoarele conexe.

În cuvântul său, dl. primar Emil Proșcan a spus printre altele: „*Ca urmare a lipsei de profesionalism a unor firme ce au câștigat licitații în trecut și care din dorința de a acumula un câștig mai mare au făcut diferite compromisuri în ceea ce privește calitatea lucrării, cel mai adesea umblându-se la infrastructura subterană interesul Primăriei a fost acela de a iniția o licitație exigentă. În acest context, doresc ca această investiție să fie de referință și să primeze calitatea. Atenționez că voi verifica personal tot ce se întâmplă pe parcursul derulării acestui proiect.*”

Din prezentarea domnului Laslău am aflat că firma pe care o reprezintă a efectuat în jur de 1000 de lucrări de reabilitare (în special de drumuri), că resursele materiale sunt proprii iar dotarea este de ultimă generație. Și domnul Horia Barnaure a dorit să sublinieze profesionalismul de care dă dovadă firma pe care o reprezintă spunând: „*Avem o experiență de 10 ani și întotdeauna am lucrat în proiecte importante iar rezultatele au fost din cele mai bune*”.

Din prezentarea domnului

Despre acest subiect, vom reveni în diferite numere ale publicației noastre.

Cu această ocazie facem un apel către cetățeni să se branșeze rapid la utilități, deoarece străzile odată modernizate nu vor mai fi accesibile unor intervenții pentru utilități particulare.

A consemnat
Gabriela NEOGIȚĂ

Mica publicitate

Vând 2 geamantane mari și 2 mici pe rotile; 3 butoaie de 100 litri de metal, 5 taburete mici (tip Relaxa); 2 telefoane fixe (tip vechi cu tastatură); geamuri - tâmplărie lemn (3 bucăți), toate la preț negociabil. Informații suplimentare la telefonul: **0244 251 381**.

Vând apartament în zona centrală, etaj II, cu trei camere decomandat, două balcoane, două băi, garaj și beci. Relații suplimentare la telefonul **0720 258 029**.

Vând butelie și două arzătoare de gaze. Informații la telefonul **0244 251 578**.

Vând apartament cu două camere, situat la parter, str. **M. Bravu, nr. 191**. Relații suplimentare la numerele de telefon: **0724 551 079** sau **0762 625 442**.

Vând 1 pogon - viță de vie - situat în comuna Tohani; vând 1 hectar de pământ la șosea în zona Relaxa. Relații suplimentare la telefonul: **0764 396 964**.

Vând casă cu trei camere, bucătărie, magazie în suprafață totală de 280 metri pătrați, posibilitate de racordare la gaze. Relații suplimentare la telefonul: **0733 352 581**.

Vând cort de șase persoane, nou - preț: 450 lei. Informații suplimentare la telefonul: **0734 546 308**.

Vând furtun de aragaz + butelie și o mașină de cusut rusească, la preț convenabil. Relații la telefonul: **0244 252 215**.

Vând apartament în zona M.F.A., relații suplimentare la telefonul: **0724 041 821**.

Vând casă, teren (apă, canalizare), situată pe strada Spiru Haret, nr. 5. - preț negociabil. Relații la telefonul **0244 250 695** sau **0744 210 203**.

Vând în zona Teilor, apartament cu două camere, etajul 4, preț avantajos. Relații la telefonul **0745 858 176**.

Vând mașină de cusut Veronica, tip mobilă. Informații suplimentare la telefon **0761656514**

Dumnezeu să-i odihnească în pace!

- + IANCU MARIA (1949)
- + PETRE TUDOR (1934)
- + SUDITU ADRIAN-DUMITRU (1975)
- + BAICU ANASTASE (1943)
- + CHIRBEA CONSTANTIN (1938)
- + BĂDICIOIU MARIA (1935)
- + CATRINOIU ELENA (1928)
- + RADU GHEORGHE (1937)
- + ILIE ENE (1924)
- + PEDA ION (1930)

25 OCTOMBRIE

Ziua Armatei Române

La operațiunile militare pentru eliberarea părții de nord-vest a țării armata română a participat cu 28 de divizii, 1 corp aerian, 2 brigăzi de artilerie antiaeriană cu alte unități și formațiuni, însumând un efectiv de circa 275.000 militari. Pierderile suferite de trupele române, între 1 septembrie și 25 octombrie 1944, s-au ridicat la 49.744 oameni (morți, răniți și dispăruți), iar cele provocate inamicului au fost de 21.434 militari.

Ofensiva propriu-zisă pentru eliberarea părții de nord-vest a României a fost declanșată la 9 octombrie 1944, acțiunile militare încadrându-se în operația **Debrețin**, concepută și executată de Înaltul comandament sovietic. Armata 4 română, încadrată inițial la flancul drept de Armata 7 de gardă sovietică, apoi de Armata 40 sovietică, iar la flancul stâng de Armata 27 sovietică, a acționat pe direcția generală Luduș, Bonțida, Jibou, Carei.

Prin operațiunea **Debrețin** trebuiau eliberate regiunile din estul Ungariei, până la râul Tisa. Acțiunile ofensive s-au desfășurat în trei etape. Prima dintre acestea a durat din 9 până în 13 octombrie 1944, când trupele românești au rupt apărarea inamică de pe linia de contact, au avansat pe valea Someșului Mic și au cucerit înălțimile de la vest de râu. Marile unități române au continuat ofensiva împreună cu Corpul Sovietic de Armată 104, ajutând la eliberarea orașului Cluj.

În a doua etapă, între 14 și 20 octombrie, rezistența inamică a fost zdrobită în Munții Făget și Meseș. Obiectivul ofensivei a fost atins în etapa a treia, între 21 și 25 octombrie, când inamicul a fost alungat din orașele Carei și Satu Mare, dincolo de granița româno-ungară, pe 25 octombrie 1944.

Pentru a treia etapă, comandantul Armatei a 4-a, generalul Gheorghe Avramescu, a hotărât să îndrepte eforturile cu prioritate pentru eliberarea orașului Carei și cu o parte din forțe să elibereze orașul Satu Mare. Misiunea trupelor române a fost extrem de grea deoarece inamicul se afla în avantaj, el structurându-și limita dinaintea apărării pe puncte de sprijin și noduri de apărare în special în orașe.

Pentru eliberarea orașului Carei a fost concepută o mare manevră de învăluire, cu patru divizii din Corpul 6 Armată, care urma să nimicească inamicul din zona orașului, în timp ce Corpul 2 Armată împreună cu Divizia 11 Infanterie aveau să atace de la sud rezistența inamicului din Satu Mare. Atacul a început în seara zilei de 24 octombrie, iar în dimineața zilei de 25 octombrie a fost eliberat ultimul oraș românesc de la granița de vest.

Ziua de 25 octombrie va deveni astfel un simbol al tuturor bătațiilor și eroilor neamului românesc și a fost consacrată, ulterior, ca Ziua Armatei Române.

În general, armatele din Occident nu sărbătoresc o dată anume ca zi a armatei. În aceeași tradiție se încadra și armata română în perioada interbelică. Excepție de la această regulă fac Franța, Germania și Italia.

În țara noastră, pe data de 20 iulie 1951, Prezidiul Marii Adunări Naționale a emis Decretul nr. 125 în vederea declarării zilei de 2 octombrie, pentru prima oară, ca „**Ziua Forțelor Armate ale R.P.R.**”. Motivul acestei alegeri îl constituia faptul că, la 2 octombrie 1943, Stalin aprobase organizarea Diviziei „Tudor Vladimirescu” din prizonieri de război români, care, alături de cei constituiți în Divizia „Horia, Cloșca și Crișan” vor forma nucleul viitoarei armate „populare” din România.

În anul următor retragerii trupelor sovietice din țara noastră, prin Decretul nr. 381 din 01.10.1959 ziua de 25 octombrie devine Ziua Armatei. Motivul acestei opțiuni trebuie căutat în faptele de arme ale Armatei Române și în rezultatul acestora: reîntregirea graniței de Vest a României și anularea, de facto, a prevederilor Dictatului de la Viena. Acesta a fost singurul obiectiv strategic național, realizat efectiv de Armata Română pe câmpul de luptă, recunoscut juridic în art. 2 al Tratatului de pace dintre România și Puterile Aliate și Asociate, încheiat la 10 februarie 1947.

Deci, 25 octombrie 1944 semnifică data eliberării totale a nord-vestului Transilvaniei de sub ocupația și administrația străină. Chiar dacă acest teritoriu a fost preluat inițial de administrația sovietică, fiind retrocedat României pe 9 martie 1945 (la câteva zile după instalarea guvernului Groza, pe 06.03.1945), în ziua de 25 octombrie 1944 Armata Română a trăit un moment înălțător, prin atingerea hotarului firesc al patriei sale.

plt. mj. *Eugen Grigore*

Nemulțumirile din învățământ persistă

Nemulțumirile profesorilor cresc de la o zi la alta. Starea de incertitudine în care se află sistemul educațional provoacă nu numai revendicări salariale, dar și îngrijorarea tuturor celor implicați (cadre didactice, părinți, elevi etc) vis-a-vis de condițiile de pregătire și nivelul educațional. Am înțeles multe lucruri, discutând - în timpul unei manifestări spontane de protest la Liceul „Grigore Tocilescu - cu dl. Oprea Romeo Alexandru, lider de sindicat.

Deocamdată vom consemna opiniile câtorva cadre didactice din orașul nostru, care au binevoit să răspundă unui set de întrebări, vizând actuala situație din domeniu.

Iată, pe scurt, care au fost punctele de vedere ale celor intervievați, rezumate în câteva concluzii:

Majoritatea profesorilor cred că guvernul manifestă indiferență față de cadrele didactice și față de învățământ în general. Se reproșează lipsa de viziune cu care e tratat viitorul tinerei generații, conținutul programelor școlare, reforma aiuristică, grilele de salarizare și nivelul pensiilor care îi așteaptă.

Deciziile guvernanților sunt considerate incompetente, chiar iresponsabile, cu afectarea gravă a celor cu venituri mici. Programul actual de învățământ a condus, în timp, la o scădere evidentă a gradului de pregătire al elevilor, ca o consecință firească a gradului inutil de încărcare prea mare a programei de învățământ precum și de lipsa de consecvență a examenelor naționale. În consecință, trebuie gândit pe o perioadă mai lungă iar reforma să fie adaptată nevoilor actuale și studiului de dezvoltare al României.

În general nivelul de dezvoltare și de cunoștințe al elevilor este considerat insuficient, chiar submediocru. Până și interesul copiilor este considerabil mai scăzut, lucru care conduce la lipsa de preocupare în domeniu și aduce grave prejudicii gradului de pregătire al generațiilor următoare.

Deși părerea generală este că grevele nu au un grad de eficiență ridicat și nu conduc la rezultate concrete în favoarea profesorilor, totuși acestea sunt considerate ca singura armă viabilă prin care ei se pot exprima în prezent, chiar dacă se aduc unele prejudicii desfășurării procesului de învățământ.

Se poate concluziona că educația și învățământul în general traversează o perioadă de mari tulburări și disfuncționalități ca rezultat al lipsei de viziune și al ineficienței guvernelor și politicianilor aflați la putere în ultimii 20 de ani.

Cristina COLȚ

Lecția de democrație

Pe data de 20 octombrie, la **Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu”**, s-au desfășurat alegeri pentru Consiliul elevilor, o primă lecție de democrație pentru aceștia, după cum ne spunea domnișoara profesor **Aura Frusinoiu**, cea care ne-a oferit informațiile privitoare la eveniment.

Din peste 600 de elevi au avut drept de vot aproximativ 500 (de la clasa a V-a până la a XIII-a seral) și și-au exercitat acest drept 477 de elevi.

Alegerile au fost câștigate de **Rusoiu Martha**, care devine astfel președinte al Consiliului elevilor, reprezentant al liceului în Consiliul Județean al

elevilor; **Coșciug Carmen** urmând să fie vicepreședinte, la fel ca și **Pătrașcu Irina**.

Aceste alegeri au fost importante și datorită faptului că președintele Consiliului elevilor va face parte din Consiliul profesoral și din Consiliul de administrație al școlii, astfel elevii având posibilitatea să-și spună punctul de vedere asupra problemelor școlii.

Organizarea alegerilor și derularea întregii activități se datorează unei echipe formate din directorii instituției, profesorii: **Aura Frusinoiu** – coordonator proiecte, **Valentina Cernat**, **Adina Cochirleanu**, **Laura Șer-**

ban, **Galeș Livia**; doamnei secretare **Maria Buzu**; domnului **Șerban Cătălin** - analist programator; elevilor: **Gheorghe Loredana** și **Grigore Ștefan** – reprezentanți ai liceului, **Călugăreanu Georgiana** și **Gresoiu Dorian** - reprezentanți ai gimnaziului.

Activitatea s-a desfășurat de la ora 8 la ora 17, seriozitatea cu care elevii au tratat alegerile demonstrând că au curajul responsabilității.

Ei sunt de fapt tinerii în care ne punem speranța că vor reuși să construiască o societate bazată pe valori autentice. Felicitări și mult succes!

a consemnat **Gabriela Negoită**

ADIO, ADICĂ RĂMÂI...

„E timpul, Doamne, vara a fost lungă” (Rainer Maria Rilke)

În octombrie 2009, prezent la cea de a treia ediție a Concursului Național de Literatură de la Mizil, Adrian Păunescu a spus câteva lucruri care, citite azi, devin o mărturie tulburătoare și premonitoare:

„Obligațiile de fiecare zi și restanțe dintr-un trecut ce nu se lasă dus m-ar obliga să fiu în altă parte. Dar dragostea de dumneavoastră și prețuirea pe care o acord lui Emil Proșcan m-au adus aici. Sunt nedormit, dar așa cum mai spuneam probabil că o să-mi fac toate porțiile de somn și toate părțile de concediu după moarte.

Anul trecut eram mai mulți, eram mai mulți mai ales prin valorile care erau lângă noi și nu realizăm întru totul că sunt lângă noi. Așa e făcută ființa noastră, să înțeleagă niște valori, niște evenimente, abia după ce ele nu se mai pot repeta. Este incredibil că anul trecut erau Grigore Vieru și Tatiana Stepa în această scenă, iar în ianuarie a trebuit să-l lăsăm pământului pe Grigore Vieru. Ce să mai zic despre moartea la 46 de ani a Tatianeii(...)

Și băiatul acela care cântă, Raul Cârstea, este unul dintre oamenii de bază ai Cenaclului Flacăra și, deși ne-am văzut rar, el nu m-a ocolit din lichelism, cum au făcut-o alții.

E o senzație cu totul excepțională să mergi prin țara ta și s-arunci ochii-n stânga, să întorci ochii în dreapta și să vezi recoltele la care ai contribuit. Este o chestiune colosală. Parcă-ți pare și rău să mori când vezi că răsar, nu imediat, mereu răsăriră este de durată, răsar acele valori în care-ai crezut, pe care le-ai descoperit, pe care le-ai ocrotit, pe care le-ai afirmat - chiar dacă unele te-au trădat s-au întors la tine după un timp - dar să observi că viața valorilor este infinită.

Domnul Proșcan mă îndemna la reflecții cu privire la cultură. Am crezut că s-a pierdut simțul culturii. M-am gândit că apăsați de atâtea nevoi numai de cultură nu au nevoie oamenii necăjiți. M-am înșelat. Iar una din definițiile culturii ar fi asta: puterea de a semăna azi și de a aștepta recolta cine știe când. Plecarea, atât de tim-

purie a unor oameni, de cele mai multe ori mai tineri decât noi, trebuie să ne pună probleme de clasament al valorilor. Trebuie să vedem cum arată ele, în ce credem, ce le lăsăm tinerilor să învețe.(...)

Fac precizarea că înțeleg capitalismul ca societate a competiției, dar nu-l înțeleg ca pe o întoarcere la feudalism. Ceea ce se întâmplă, din păcate, în capitalismul românesc asta este, întoarcere la feudalism. Nu se pun probleme așa cum o pretinde epoca modernă. E greu de tot de trăit astăzi și cu atât mai greu e de gândit pentru viitor. Observăm în jurul nostru paragină, iar România este la erată; undeva la erata cărții de istorie a continentului. Poate face orice derbedeu planuri pe harta noastră, poate hotărî orice ticălos că nu suntem un stat național unitar...

Cu toate aceste griji am venit în fața dumneavoastră - nu acuz pe nimeni, n-am nici răceala de cuget să fac analize neiertătoare, sunt doar profund mâhnit că între timp trece viața. Și, vorba lui Beniuc într-o poezie teribilă a lui: „Nimeni nu știe, până mâine / Ce s-o mai alege și de mine...”

Nu știu când ne vom revedea, de aceea trebuie trăite clipele împreună cu sinceritate și profunzime și, poate, trebuie introdus un regim sever de comunicare între oameni. Cred că asta ne-a mai rămas.”

Cu el moare o lume și moare un timp

Au spus mulți, în ziua plecării Poetului în eternitate, că poporul român i-a cerut iertare. Eu nu cred asta! Poporul român, pe care Adrian Păunescu l-a iubit necondiționat, n-a învățat încă povara repetabilă a lacrimilor.

Durerea profundă și adevărată nu este, se pare, vocația noastră. Cu puține excepții, în aceste zile am auzit doar corul bocitoarelor profesioniste, înghesuindu-se să prindă o mână din coliva gloriei.

De aceea au fost cu atât mai prețioase, pentru mine, cele scrise de **Cleopatra Lorințiu**, în numărul 11 al revistei **Vatra veche**: „*Pușini iubitori totali de literatură am cunoscut, pușini poeți făcuți din lut pur poetic există, pușine genii risipite printre noi. Într-un timp al unei mode poetice, Adrian Păunescu a aruncat peste bord toate facilitățile poeziei moderne și „s-a riscat” să fie clasic. Un Rembrandt rătăcit între impresionisti. Dar ce răsufare, ce forță, ce capacitate de a crea perle rare și cânturi uriașe.*

A știut să ajungă la public. Când se întreba ce iarbă va crește pe mormântul său, se vede treaba că se temea de judecata pripită sau răutăcioasă a istoriei.

Istoria pe care o scriu...învingătorii. Pe când, vai, acum poporul român pare învins... Eu cred că numai pare. După cum cred că noi, românii, înțelegem greu nuanțele, că vrem să judecăm numai în alb și negru, în tușe mai groase,

în judecăți tranșante și care se sustrag de multe ori subtilului. În rest, rămânem la fel : împărțiți în două.

Alt Adrian Păunescu nu va mai fi, cu el moare o lume și moare un timp. Încheierea romantismului românesc se face prin Adrian Păunescu. O încheiere târzie dar ca un strigăt adevărat, ca un apel la conștiință și solidaritate. Oare, un strigăt în van ? Cine poate ști...”

Înapoi la casele noastre

Aida HANCER

Aștept să treacă ziua a treia și să vorbim despre o moarte care nu dovedește nimic. De fapt orice capac negru poartă în el o oglindă. Câte șanse am să nu mă găsesc pe mine în imaginea lui? Aici a locuit și a creat poetul Adrian Păunescu, mi se pare că o să scrie pe colțul de bloc sau de casă a lui, așa cum i-au scris și lui Nichita - poate chiar la scara vecină sau aiurea, simbolic, lângă un chioșc unde se vând covrigi calzi diminețile. Pentru că poeții nu locuiesc niciunde și creează peste tot.

Astăzi mergeam tristă pe Calea Victoriei. Astăzi nimeni nu câștigă nimic, și florăresele, ca niște poeme vesele și nelalocul lor strigau: Haideși la flori! Flori pentru Adrian. Cele mai triste și mai urâte flori din lume s-au vândut astăzi de la Universitate până la Academie.

Și acum am să mă întorc la poezie...

A fost o dată ca niciodată un împărat în mijlocul unei împărății de pământ. Cei trei fii au plecat să se lupte pentru iubire și pentru alte jumătăți de împărății, iar el- tatăl- a rămas singur, cu un ochi plângând și altul zâmbind.

Se numea Adrian, ferecase în numele lui cea mai frumoasă pasăre albastră. Împărăția lui era întinsă, oamenii tineri, femeile nemachiate și neobosite. Bărbații în general se judecau din când în când pentru câte-o chitară. Alte probleme nu se iviseră până atunci, și dușmanii se însuraseră și-și creșteau pe la graniți copiii.

Totul era bine, și toți știau despre plânsul stâng și zâmbetul drept ale împăratului. Îi aduceau batiste și câte-o cană de vin fiert, dansau în fața lui iar el le spăla întotdeauna picioarele obosite, cu ultimile puteri ale dimineții.

Într-o zi însă liniștea împărăției s-a lovit de un colț de piatră și a căzut sfărâmată. Împăratul Adrian a plecat să caute leac pentru ochii lui și nimeni n-a îndrăznit să-l însotească.

Nu-și face probleme însă, și cایی sunt morți și trăsura e moartă. O să se lase ajuns din urmă, ochii lui nu se vor vindeca niciodată. Îi va ascunde în pene de păun și nouă ni se va părea că-i vedem albaștri, liniștiți, poate un pic oboșiți și apatici. Acesta este poetul, ca un soldat: viața lui personală e praf și pulbere.

Iar moartea lui ne strânge pe toți într-un pumn cald, ne sărută scurt și ne fugărește înapoi pe la casele noastre.

Colegiul Director

Primar
Emil PROȘCAN

Viceprimar
Nicolai PAȘOL

ADRESA PRIMĂRIEI

B-dul Unirii nr. 14 Mizil
Județul Prahova
Cod Poștal: 105 800
Telefoane: 0244 250 027
0244 250 028
Fax: 0244 251 120
e-mail: primaria_mizil@idilis.ro

REDACTIA

Gabriela Andreea NEGOIȚĂ
Cristina COLȚ (colaborator)
Lucian MĂNĂILESCU - secretar
de redacție

ADRESA REDACȚIEI:

Str. Mihai Bravu, nr. 58
Tel./fax: 0244 252 722; e-mail:
postalionul_mizilean@yahoo.com

TEHNOREDACTARE

SC EXCELLTIPO SRL MIZIL

Gheorghe ANGHEL

e-mail:

office@excelltippo.ro
Tel. 0788 181 648

ISSN 1548 - 6903